

GÖTAINGENJÖREN

Förbandstidning för Göta ingenjörregemente, nr 96, 2013

med
RÄNNESLÄTT
tidningen för Norra Smålands
regementes kamratförening

Innehåll	Götaingenjörer	3
	Specialistofficersutbildning	4
	Att utbilda chefer och soldater till våra krigsförband	5
	Att utbilda en rekryt	7
	Försvarsmaktsråd Småland	9
	EOD i Afghanistan	11
	Afghan National Army Engineer School	12
	Ammunitionsröjning Germia-parken, Pristina	14
	Ammunitionsröjningsinsats utanför Riga	15
	Ala Lombola - snart sanerad	17
	Fältarbetsskolan verksamhetsåret 2013	18
	Vi gratulerar	20
	Bandvagn 410	21
	GSU INT	22
	Miliseum invigt	24
	På Ränneslätt under 1940-talet	26
	Tävlingsresultat GarnM under 2013	27
	Till minne av	28
	Ränneslätt 2013:2 Årgång 71	29

Förkortningar

<i>EOD</i>	<i>Explosive Ordnance Disposal, ammunitionsröjning.</i>
<i>CMD</i>	<i>Conventional Munition Disposal, röjning av konventionell ammunition.</i>
<i>OXA</i>	<i>Oexploderad Ammunition (exempelvis Blindgångar).</i>
<i>IED</i>	<i>Improvised Explosive Device, anordning som är provisoriskt tillverkad eller placerad på ett provisoriskt sätt och som innehåller ämnen, kemikalier eller materiel som är förstörande dödliga eller skadliga.</i>
<i>IEDD</i>	<i>Improvised Explosive Device Disposal, röjning av IED.</i>

Utkommer

med två nummer per år och är Göta ingenjörregementes förbandstidning.

Ansvarig utgivare

Patrik Ahlgren, regementschef Ing 2

Redaktör

Maddelena Lago, informationschef
maddelena.lago@mil.se

Nästa nummer

planeras att ges ut i juni 2014.

Omslagsbild

Ing 2 deltidssoldater (GSS/T) genomför krigsförbandsövning.
Foto: Maddelena Lago, Ing 2

Göta ingenjörregemente, Ing 2
Box 1002

575 28 Eksjö

Tfn 0381-180 00, fax 0381-184 45

exp-ing2@mil.se, www.forsvarsmakten.se/ing2

För artiklar utan angivna författare svarar redaktören.

Redaktören förbehåller sig rätten att ändra i infört material.

Vi tar gärna emot åsikter och tips om innehåll!

Götaingenjörer!

Så här i juletider kan man inte vara annat än glad. Det beror inte bara på att det snart är julafton, där det vankas julklappar och en välbehövlig vintervila. Det är lätt att vara glad när man jobbar på en arbetsplats, där det varje dag händer en massa bra saker.

Denna första höst som regementschef har jag hunnit med att besöka nästan alla verksamhetsställen på regementet. Jag har besökt övningar och annan verksamhet knuten till 33. hemvärnsbataljon. Jag har sett Fältarbetskolans elever bygga bro och bryta stubbar. Jag har sett delar av 21. ingenjörbataljon öva under Joint Challenge 2013 (JC13). Ja, listan kan göras längre och det jag slås av är att det på varje plats, i varje verksamhet finns en vilja att göra ett bra jobb, att driva verksamheten framåt.

Regementet levererar

Nu kanske någon tycker, att jag är alltför positiv och försöker sopa problemen under mattan. Så är det naturligtvis inte. Jag inser att vi har ett arbete att göra, om vi ska lyckas att organisera de krigsförband som regementet ansvarar för, men jag menar att regementet har förutsättningarna för att gå iland med uppgiften, även om de inte är 100-procentiga. Anledningen till att jag säger så är att regementet levererar. Gör jag en återblick på 2013 konstaterar jag, att vi har genomfört KS 26 i Kosovo, vi har bidragit med vår del i FS 24, FS 25 och vi är nu engagerade i FS 26 i Afghanistan. Vi har också viktiga befattningar vid Afghan National Army Engineer School (ANA). Så här i skrivandets stund skänker vi våra kamrater i de båda sistnämnda insatserna en särskild tanke. Utöver det så har vi haft trupp i Kosovo och i Lettland med uppdrag att röja ammunition på både civilt och militärt område.

Tittar vi på hemmaplan så är JC 13 redan nämnd och där kan det tilläggas att vi övade att understödja mekaniserad bataljons strid på Revingehed och infanteribataljons strid på Kvarn. På den senare platsen ansvarade regementet för områdesövningsledningen. Vi visade att vi kan ta ansvar för övningar som omfattar mer än 700 man och med enheter ur flera regementen. Hemma i Småland har vi genomfört två omgångar grundläggande militär utbildning för rekryter med ett gott resultat. Den senaste omgången resulterade i att regementet kunde nyanställa 80 heltidssoldater, ett välbehövligt tillskott till våra krigsför-

C Ing 2 Patrik Ahlgren under övningen Joint Challenge 2013.

band. Vi har genomfört krigsförbandsövningar med deltidssoldater tjänstgörande i två av våra ingenjörkompanier. Sedan får vi inte glömma den utbildning och de övningar som genomförts med 33., 34., och 35. hemvärnsbataljonerna. Vi får inte heller glömma Fältarbetskolans viktiga och omfattande utbildnings- och utvecklingsverksamhet. Vid Förvarshögskolans inspektion den 10 december fick Fältarbetskolan ett mycket högt betyg för genomförandet av officersutbildningen och specialistofficersutbildningen. Betyget är mer än väl godkänt. Resultatet av ett hårt och engagerat arbete trots hög arbetsbelastning och vakanser.

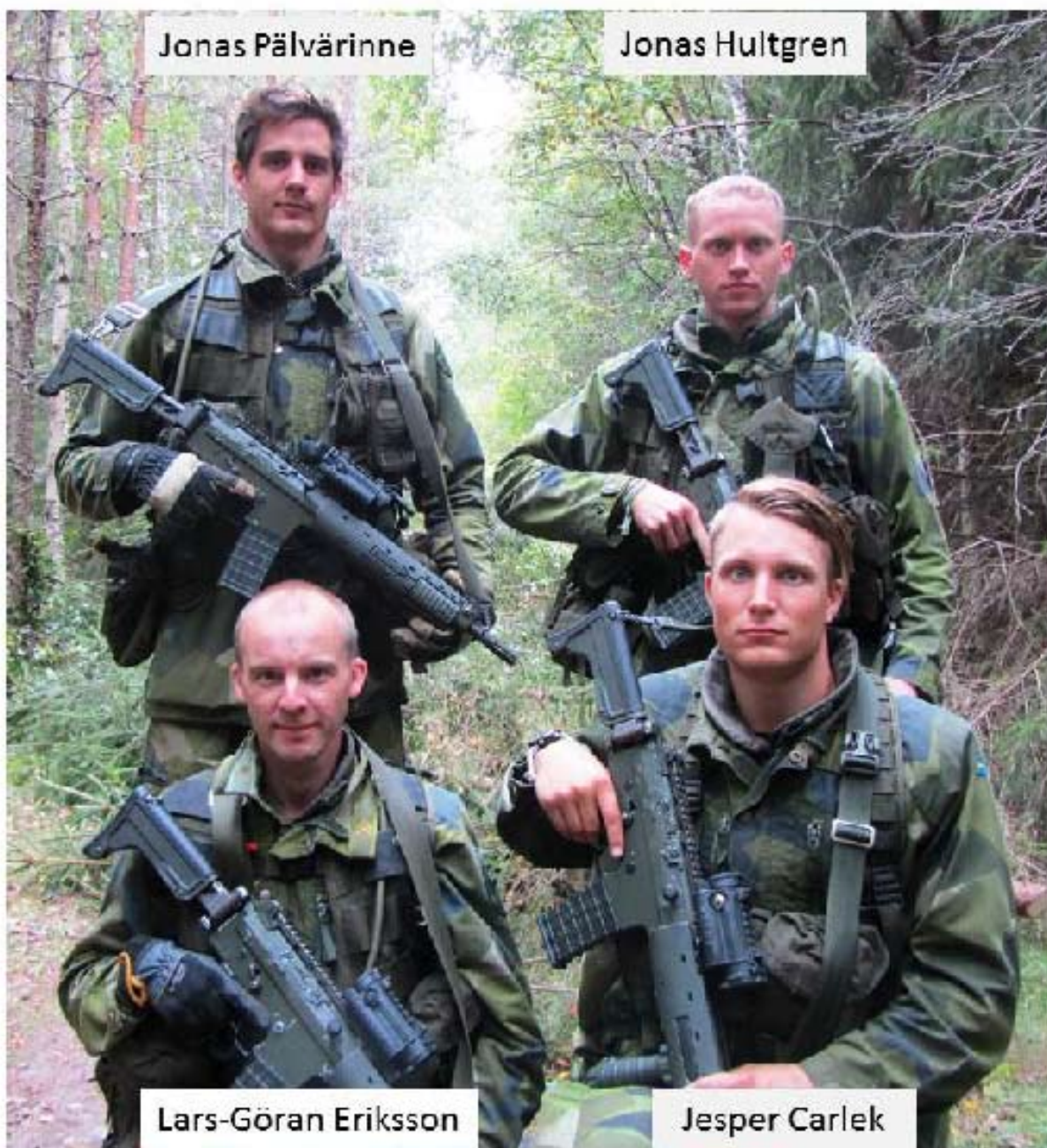
Jag har säkert glömt något, men det räcker för att jag återigen kan säga att regementet har levererat. Jag tycker också att vi kan vara stolta med det vi hittills åstadkommit. Vi har visat att regementet kan, att vi vill och att vi finner vägar eller skapar vägar för att lösa våra uppgifter. Läger man sedan till att vi faktiskt från nyåret är mer än 465 heltidstjänstgörande på regementet (245 officerare, specialistofficerare och civila samt mer än 220 heltidssoldater) och att vi kontinuerligt tillförs ny materiel och kvalificerade motorredskap så kan i alla fall inte jag säga annat än att vi har förutsättningar för att lyckas med vårt mål att organisera våra krigsförband. Det kommer inte att bli lätt, men följer vi regementets motto blir det lättare.

2014

Nu tittar vi framåt mot 2014. Ett år då huvudmålen är att dels leverera i Afghanistan, dels påbörja återtagandet av förmåga i ingenjörbataljon. Detta ska ske samtidigt som vi både utbildar en ny omgång rekryter och stödjer hemvärnets verksamhet.

Gå en skön julhelg till mötes och vi ses på det nya året!

*Patrik Ahlgren
Regementschef*

SOU 12/13

Göta ingenjörregemente gratulerar till examen från specialistofficers-
utbildningen och utnämningen till 1:e sergearter.

/Patrik Ahlgren, Regementschef

Att utbilda chefer och soldater till våra krigsförband

Min uppgift var att skriva om höstens kull i grundläggande militär utbildning (GMU). Jag har valt att omtolka uppgiften i syfte att beröra något intressantare. Eftersom vi i delar av Försvarsmakten begått misstaget att se GMU som något avskilt, och inte som en del i en större process, ska jag försöka ge min syn på hur man kan väva ihop flera processer för att effektivare nå det enda och övergripande målet - ATT SKAPA DUGLIGA KRIGSFÖRBAND.

Text **Joakim Carlsson**

Foto **Sebastian Winther & Joakim Carlsson**

Jag sitter nu i ett stabstält som kompanichef under övning Rödluvan. Jag leder ett hundra man starkt kompani bestående av plutonchefer från Operativa programmet (OP) på Fältarbetsskolan (FarbS), gruppchefer bestående av elever från Specialistofficersutbildningen (SOU), unga förstesergeanter och soldater med befälsprognoser, samt inte minst, soldater från fortsatt soldatutbildning (FSU).

Huvudsyftet är att träna Fältarbetsskolans elever i att leda trupp under tillämpade förhållanden. Samtidigt har soldaterna vid FSU ett behov att fortsätta tränas och utbildas till ingenjörssoldater. Lösningen har varit att kadetterna fått uppgiften att under två och en halv dag träna egen pluton i Krigsbro 4, mintjänst och mineldöverfall enligt krigsförbandsövningsmetodik. Därefter har de lett sina grupper och plutoner under tillämpade fältarbetsuppgifter. Dessutom har min kvartermästare, min ledningspluton och jag själv fått öva i våra roller. Bara win-win!

Övningen är slutet på en höst där FarbS kadetter trupp-utbildat rekryterna från början av GMU och truppfört under flera fältveckor. Kadetterna har fått svårare och svårare uppgifter efterhand de och rekryterna utvecklats. Dessutom har de fyllt ett behov av truppförande chefer på GMU. Efter att också ha jobbat på Fältarbetsskolan under flera år kan jag konstatera att samarbetet bara blivit bättre och bättre. I år har det blivit riktigt bra. Till det här pusslet kan i framtiden läggas OR4-5 utbildning. Att nyttja gemensamma mål och bedriva träning tillsammans är inte bara bra, utan direkt nödvändigt för att klara av våra uppgifter med en ständigt minskande befälskår.

GMU då?

Vecka 34 ryckte 112 rekryter in för träning mot tjänster på nästan alla kompanier på 21. och 22. ingenjörbataljon. GMU är en kommandostyrd utbildning där framgångsfaktorn är en detaljplanering innan inryck. Detta omöjliggjordes då vårens kull muckade precis innan sommaren och dessutom tjänstgjorde befälet vid 22. bataljons kompani-övningar och Krigsförbandsövningar (KFÖ) däremellan. Resultatet blev trots allt riktigt bra tack vare mycket duktiga befäl, där många har tidigare erfarenhet av GMU. Det

Rekryter vid hösten GMU-kull genomför skarpskjutning.

har dock skett till priset av stort slitage och ett växande ledighetsberg. Min bestämda uppfattning är att ett GMU-inryck per år är lösningen. Utbildningen tar ju inte slut efter GMU. Den måste fortsätta vilket också kräver personal, vilket är en bristvara på de kontinuerliga kompanierna. Efteråt genomförs FSU, följt av befattningsutbildning och vidare träning i pluton och större förband (nej, det var inte jag som hittade på det, det har gjorts förr). Med ett inryck så kan personal avdelas till befattningsutbildningarna och inte minst att skapa tid att träna våra deltidsförband. GMU-befälet är inte främst instruktörer, utan chefer vid ett krigsförband.

Avslutningsvis vill jag säga att jag är riktigt nöjd efter övningen. Ett tack till kadetter och soldater som gett järnet och visat att de verkligen utvecklats under hösten. Ett tack till alla mina befäl som bidragit till att skapa dessa soldater. Det känns som vi nu med gott samvete kan lämna över dem till sina kompanier för fortsatt utbildning och träning. Jag tror att Fältarbetsskolan kan säga samma sak om sina kadetter.

Fakta om GMU och FSU

Grundläggande Militär Utbildning (GMU) är en tolv veckor lång utbildning, som förlängs till 13 veckor nästa år. Den bedrivs enligt samma kursplan i hela Försvarsmakten i syfte att ge alla soldater och sjömän en gemensam grund. Slutmålet är förenklat att rekryten ska kunna uppträda som soldat i stridspars till i vissa fall gruppens ram, och kunna hantera vapensystemen Automatkarbin och Handgranat. Han/hon ska även kunna hantera egen utrustning och stridsvärde.

Fortsatt Soldat Utbildning (FSU) genomförs som en fortsättning på GMU då soldaten är anställd. Kursplanen är 20 dagar lång och är även den gemensam för markförband. Den omfattar fortsatt soldatträning och stridsträning i grupp.

På ingenjörbataljonerna har vi valt att bygga på FSU med annan utbildning vi tycker har minsta gemensamma nämnare, exempelvis P-skott, minor, stridsteknik med stöd av fältarbeten, karttjänst med mera. Resultatet är en 12 veckor lång utbildning där första halvan FSU1 tar slut till jul, och FSU2 kommer att genomföras före nästa sommar.

Byggnation och nyttjande av Krigsbro 4 under övning Rödluvan.

Att utbilda en Rekryt!

Det har nu i skrivande stund (6 november) genomförts ytterligare en Grundläggande Militär Utbildning (GMU) vid Ing 2. Just nu vårdar rekryten sin materiel efter sista delen av utbildningen som är en nio dygn lång övning under fältförhållanden.

Text **Håkan Friman**

Foto **Klas Karlsson & Håkan Friman**

Bilden visar två förläggningstält nedgrävda samt ståvärn med förbindelsegångar som grävdes av GMU under övningen aldrig ge upp. En test av rekryternas och truppförande chefers förmåga att lösa uppgift som är tillsynes utan slut. Resultatet av 24 h arbete var dock imponerande.

"Hur svårt kan det vara? På min tid var vi två befäl på 50 man!"

Kommentaren i matsalen eller på Mässen hörs alltför ofta och jag har för avsikt att på detta sätt försöka beskriva varför vi inte kan göra som på "den gamla goda tiden" längre. Det är mycket som har förändrats, det har knappast undgått någon, men utbildningen av våra soldater borde väl vara sig lik fortfarande? Ja, i mångt och mycket! Jag tror att gamla truppofficerare skulle känna igen sig vid ett besök ute på övningsfältet och gamla sanningar är fortfarande gamla sanningar som vi alltid ska ha i bakhuvudet.

Vad är då GMU?

GMU är ett centralt styrt utbildningsprogram som syftar till att likrikta all utbildning vid samtliga utbildningsplatser i Försvarsmakten. Det innebär att vid framtagande av denna så var allt från Hemvärn till Ubåtsvapnet inblandade. Med det i minnet så kan man förstå varför det för den ena parten är lika självklart att skyddsvaktsutbildning ska vara med under de tre månadernas utbildning, som det är lika otänkbart för den andra parten att ha med till exempel Pansarskottsutbildning. Det är med andra ord en kompromisslösning!

För att kunna kvalitetssäkra utbildningen vid alla utbildningsplatser är utbildningen utformad som en kurs med ett antal delkurser, kallade projekt. Dessa projekt är mellan en och tre veckor långa och ska inom projektets avdelade tid prövas i detaljstyrda examinationer. Med detaljstyrda menar jag detaljstyrda till specifik situation där rekryten ska uppfatta vad som sker och agera därefter. Befälet ska då bedöma detaljer såsom om fingret är utanför varbygeln och ordföljden i repetitionen av kommandot blir rätt. Detta kräver då det genomförs individuellt en kraftsamling av instruktörer för att det ska gå att genomföra i rimlig tid. Projekten medger inte heller att Plutonchef kan välja att genomföra utbildningen i annan ordning än den som finns i kursbeskrivningen då flertalet saker påverkar varandra.

Nästa sak som påverkar hur utbildningen bedrivs är bristen på gruppchefer. Rekryterna ska inte utbildas mot att bli en grupp utan kunna ingå i en grupp. Alla målsättningar och krav är skrivna mot enskild individ, men för att få en bra utbildning och för att förstå vad som krävs för att ingå i en grupp måste man träna på just grupp. Därför tillsätts befattningen gruppchef under många moment och övningar av befäl. Detta gör att vid befälsplaceringar ser det ut som att vi har många instruktörer, men flera av dessa åtgår alltså vid många tillfällen som gruppchefer. De utbildar självklart även när de går i den rollen, men det krävs både truppförande gruppchefer och instruktörer för att utbildningen ska bli effektiv.

Är det här bra då?

Ja, i grund och botten så är systemet med en likriktad GMU bra och utbildningen är huvudsakligen den som fanns i den "gamla" Grundläggande Soldat Utbildningen

(GSU) som vi genomförde med de värnpliktiga. En del saker är till och med bättre men det ska inte stickas under stolen med att tidspressen att klara den fastställda målsättningen är ganska tufft. Det finns nämligen fortfarande en stolthet i att leverera så bra soldater det bara är möjligt till våra krigsförband.

Det som också är annorlunda med att utbilda rekryter i jämförelse med tidigare värnpliktiga är vikten av att de som genomför GMU blir "reklampelare" för just GMU bland sin umgängeskrets. Det är den folkförankring vi kommer att ha i framtiden. Det är viktigt att de kan sända budskapet att Försvarsmakten och Ing 2 är en mycket bra arbetsplats och att utbildningen håller en hög kvalitet. För varje soldat som sprider information att det inte är värdefullt, givande och en professionell utbildning så minskar våra möjligheter att rekrytera de soldater vi vill ha.

Efter GMU då?

Är man fullärd på tre månader nu?

Nej, självklart inte! Det är bara början av en lång period av Fortsatt Soldat Utbildning (FSU) samt befattningsutbildning innan man kan ingå i sin grupp. Under denna period, cirka sex månader, är soldaten provanställd vilket ger utbildningsbefälet goda möjligheter att återigen granska de nya soldaterna och följa upp att vi får rätt man på rätt plats. Även denna del sammanhålls av ett och samma kompani. Det är alltså nästan ett år av utbildning innan soldaten på riktigt kommer ut till sitt kompani och sin pluton. För att göra denna övergång smidigare så organiseras FSU plutonerna efter kompani och om möjligt den plutons struktur som de ska till efter FSU och befattningsutbildning.

Vad blev resultatet då? 112 inryckande rekryter omvandlades till närmare 80 soldater. Några tappar vi på vägen på grund av skador, det kan vara saker de åtdragit sig under utbildningen men även saker de hade med sig in från början. Vissa är för dåligt tränade innan de börjar sin utbildning och detta gör att de får svårt att hänga med och intresset går förlorat. Dock är det så att de som vi har kvar till både 21. och 22. ingenjörbataljon är soldater med goda möjligheter att snart ingå i våra förband där de kommer bli ett välkommet tillskott.

Försvarsmaktsråd Småland - ett råd i rättan tid

Tiderna förändras, värnplikten ligger vilande och Försvarsmaktens personalförsörjning baseras på frivillighet sedan den 1 juli 2010. Ing 2 rekryterar nu personal i konkurrens med andra arbetsgivare. Vi vill att våra heltidssoldater ska välja oss som arbetsgivare - varje dag och hela tiden i sex till åtta år. Detta utan att känna att de förlorat något i den kompetensutveckling som kamrater, vilka inte valt soldatjobbet, har möjlighet till.

Text **Peter Gustafsson**

Våra deltidstjänstgörande gruppbefäl och soldater kommer att ha sin huvudsakliga sysselsättning hos en annan arbetsgivare. För att det ska vara möjligt för dem att förena ett civilt yrkesliv med en militär anställning behövs en positiv inställning till sådan tjänstgöring hos privata och offentliga arbetsgivare.

Försvarsmaktsråd Småland bildades genom att ett styrdokument med avsiktsförklaring undertecknades den 16:e september 2013 på Länsresidenset i Jönköping. De undertecknande parterna, vilka också är representerade i rådets ledningsgrupp, är:

Landshövdingen i Jönköpings län, Minoo Akhtarzand, ordförande i rådet

Chefen Ing 2, Patrik Ahlgren

Chefen SWEDEC, Ronnie Nilsson

Kommunstyrelsens ordförande i Eksjö kommun, Lennart Bogren

Regionstyrelsens ordförande, Regionförbundet Jönköpings län, Bengt Dahlqvist

Regionchefen för Företagarna i Jönköping län, Frida Boklund

Ordföranden för Handelskammaren i Jönköpings län, Stig Claesson

Biträdande marknadschef för Arbetsförmedlingen i Småland, Eva Ekberg-Sjölin

Rektorn för Högskolan i Jönköping, Anita Hansbo

Rådet ska vara en plattform för att driva utvecklingsfrågor och hitta samverkansformer som syftar dels till att stärka Försvarsmaktens fortsatta tillväxt, dels till att bidra till en positiv samhälls- och näringslivsutveckling. Inledningsvis tar Försvarsmaktsråd Småland sitt avstamp i Jönköpings län men målsättningen är att samarbetsorganisationen under 2015 ska utvecklas för att omfatta alla tre Smålands-länen.

Arbetsgrupper gör jobbet

Rådet har fyra arbetsgrupper som under inledningen av 2014 kommer att ta fram handlingsplaner som sedan, med början senast under senvintern, ska verkställas i faktiska åtgärder på flera områden. Arbetsgrupperna har fått tydliga målsättningar att jobba efter men också mätpunkter på sitt arbete att förhålla sig till.

Arbetsgruppen för information, attraktion och yrkesval ska till huvudsak arbeta med att skapa goda förutsättningar för att huvudmålgruppen, ungdomar 18-25 år, nås av yrkesinformation från Ing 2.

Uppgiften för **arbetsgruppen för arbetskraftsutbyte och meritvärde** är att implementera ett fungerande arbetskraftsutbyte gällande deltidssoldater mellan Ing 2 och andra arbetsgivare. Det ska vara attraktivt att anställa en soldat. Uppgiften är också att ta fram en modell för högskole- och yrkeshögskolestudier för heltidssoldater. Tunga representanter i denna arbetsgrupp är Branchorganisationen Företagarna, Svenskt Näringsliv, Handelskammaren i Jönköping, Arbetsförmedlingen, Högskolan i Jönköping och Regionförbundet Jönköpings län.

Bo där man trivs, kunna komma till arbetet varje tjänstgöringsdag med rimliga pendlingsförhållanden, hitta en passande social miljö och ha möjlighet till fritidsaktiviteter efter behov är viktiga för en bra livssituation. Frågor rörande bostadsmarknad, pendlings- och kommunikationsfrågor samt kulturliv hanteras av **arbetsgruppen för boende, kommunikationer, social miljö och fritid**.

För att kunna informera om och marknadsföra rådets arbete både internt och externt har **arbetsgruppen för marknadsföring** bildats. Gruppen ska ta fram en gemensam varumärkesplattform och kommunicera konkreta effekter och åtgärder till följd av samarbetet i Försvarsmaktsråd Småland. Arbetsgruppen har en bred representation från alla organisationer som ingår i rådets ledningsgrupp.

Varumärke Soldat

Många ska bli vinnare på samarbetet i Försvarmaktsråd Småland, inte minst soldaterna. De ska kunna jobba på heltid som soldat utan att känna att de blir "omsprungna" av sina kamrater utanför Försvarmakten. De ska känna att de har kompetenser med sig från sin soldattid som är väl så konkurrenskraftiga civilt. Men också att de ska kunna förbereda sig för en annan anställning redan under sin soldattjänstgöring. Deltidssoldaterna ska kunna hitta en annan arbetsgivare som anställer dem bara därför att de är soldater och som är positiv till årligt återkommande träning vid Ing 2 och eventuell utlandsinsats.

Soldater vid Ing 2 ska kunna kvalitetssäkras med varumärket Soldat. En soldat är en pålitlig individ som är ansvarstagande och lojal, stresstålig och ordningssam, säkerhetsmedveten och lever Försvarmaktens Värdegrund. En individ med utvecklad specifik yrkeskompetens vilken är användbar civilt.

EOD i Afghanistan

– en resumé

I slutet av november 2005 utsattes det svenska förbandet i Afghanistan för en IED-attack med två stupade specialförbandsoperatörer till följd. Det blev på allvar startskottet för upprättandet av Försvarmaktens IEDD-förband. Med kort varsel sattes den då enda svenska existerande IEDD-gruppen in i Afghanistan.

Text **Christian Schmidt**

Sedan dess har Ing 2, med stöd från SWEDEC, I 19 och 4:e sjöstridsflottiljen kontinuerligt haft en IEDD-grupp och stabspersonal på plats för att möta ett hot som för varje år blivit alltmer påtagligt. I skrivande stund inväntas beslut om huruvida Sverige fortsatt ska ha IEDD-förmåga i Afghanistan från sommaren 2014 eller ej. Oavsett utgången så börjar det bli dags att återblicka mot vad som åstadkommit under vår insats.

Innan Afghanistaninsatsen hade Försvarmakten främst EOD-grupper som röjde konventionell ammunition och minor (CMD). En del av personalen hade även fått en kortare utbildning i hur man röjde improviserat byggda sprängladdningar (IEDD). Den utbildningen var dock rudimentär i jämförelse med vad dagens IEDD-grupper får och de hade nästan ingen utrustning anpassad för uppgiften. Tidigt identifierades att IEDD är för komplext och ställer andra krav på utrustning, metoder och tekniker än CMD. Slutsatsen var att man blev tvungen att specialisera sig och numera finns EOD-plutoner vid Ing 2 som är inriktade mot antingen IEDD eller CMD.

Det har under åren dragits en mängd slutsatser och vid en jämförelse av förmågan då, respektive idag, så blir det tydligt vilken positiv utveckling som faktiskt skett. Det har inte varit utan personlig uppoffring och hårt arbete. Flertalet av den personal som varit med sedan början har ackumulerat tillbringat flera år i Afghanistan. Tyvärr har det inte skett utan allvarliga skador, såväl fysiska som psykiska skador bland personalen är något som vi fått lära oss att leva med. Det är givetvis tragiskt men det ska ställas mot alla de liv som räddats och den operativa effekt som uppnåtts genom våra insatser. Det största erkännandet för detta har kommit från de förband vi understött.

Det är enkelt att konstatera att insatsen har varit en katalysator för att utveckla funktionen mot dagens och morgondagens hot. Den erfarenhet

som byggts upp och i den takt det skett skulle aldrig kunna åstadkommas endast genom övning. Under internationella övningar och insatser får vi ofta bekräftelse på att den förmåga som vi byggt upp under de senaste åren kvalitativt hävdar sig väl mot andra nationer även om vi, precis som resten av Försvarmakten, är kvantitativt små.

Regeringen har uttryckt en vilja av att Försvarmakten i större utsträckning ska nyttjas för att stödja andra myndigheter. Under senare tid har vi sett en ökad efterfrågan av militära IEDD-resurser som stöd till polisen och detta är något som framöver kan utvecklas ytterligare.

IED-hotet är av flera bedömare, bland annat i studier inom Försvarmakten och Nato, uttalat som ett dimensionerande hot mot våra förband i framtida konflikter, inte bara i internationella scenarion med parter som tillämpar irreguljär krigföring utan även som en del i global terrorism och som ett medel i reguljär krigföring. Behovet av att kunna hantera hotet kommer vara fortsatt stort och jag vill ta tillfället i akt och varna från att nedmontera förmågan om man nu har föreställningen att detta var något som bara behövdes i Afghanistan.

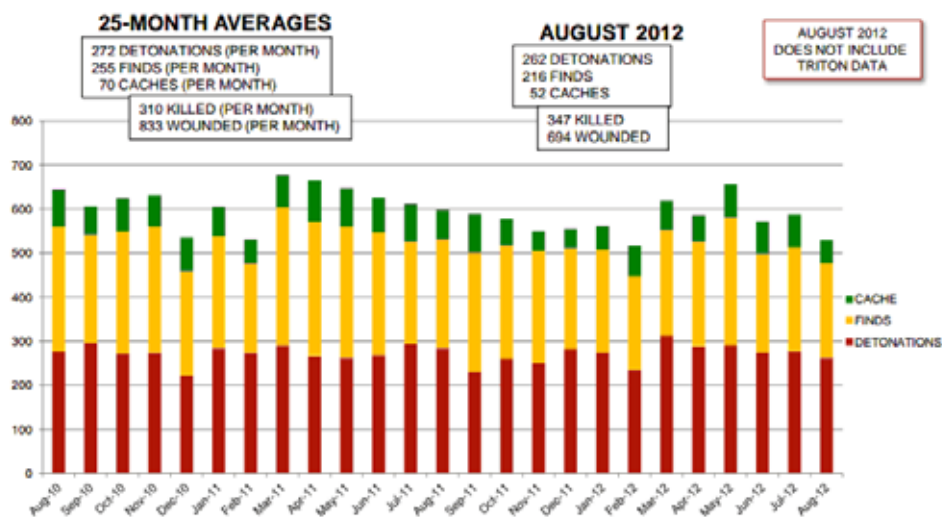

(U) Global IED Incidents

August 2010 – August 2012

Attack the Network – Defeat the Device – Train the Force

UNCLASSIFIED//FOUO

Moshkel nest – Inga problem!

Fyra år av utveckling och utmaningar

2010 till 2013 – Utveckling av ANA instruktörer och deras mentorer

Afghan National Army Engineer School upprättades under 2009 och de första lektionerna genomfördes under våren 2010. Sedan dess har cirka 2 716 soldater, 805 underofficerare (NCO) och 402 officerare utbildats vid skolans olika kurser. Under den här tiden har ett antal mentorer funnits till stöd för de afghanska cheferna och instruktörerna. För svenskt vidkommande, Göta ingenjörregemente och SWEDEC, så har vi genom årens lopp bidragit med nästan 20 officerare på plats. Vi vet idag att vår avlösning, med tre nya hungriga mentorer, är på väg att rotera i slutet på januari. De är just nu under utbildning hemma i Eksjö och på Livgardet. Vad som händer efter deras tid här nere är mycket oklart för närvarande.

Sedan Bruno Claesson, David Bengtsson och Christian Schmidt inledde vårt bidrag har det hänt en hel del både på Ingenjörskolan men också för mentorerna. Det är självklart svårt för mig att beskriva vilken utbildningsnivå de afghanska instruktörerna hade under 2010. Det vi kan konstatera är att för närvarande så är de flesta instruktö-

erna motiverade och kunniga. Den positiva utvecklingen vi idag kan se hos instruktörerna beror självklart på att våra företrädare inledningsvis genomförde bra utbildningar med instruktörerna och att instruktörerna därefter med stöd och handledning av mentorerna genomfört utbildningen allt mer självständigt.

Arbetsuppgifterna har under den här tiden också förändrats. Inledningsvis genomfördes mycket utbildning av mentorerna. Det producerades även kursbeskrivningar och lektionsunderlag, vilka fortfarande används i utbildningen. Mentorerna var på plats under huvuddelen av den tid det genomfördes utbildning. För oss som tjänstgjort som mentorer det senaste året har huvudfokus varit att stödja vid behov. Inte alltid vara på plats i utbildningssituationen. På det viset tror vi att vi bäst stödjer afghanerna på deras väg mot att självständigt kunna planera och genomföra utbildningen under 2014. Den utbildning vi genomfört är i huvudsak inriktad mot instruktörsutbildning det vill säga "train the trainers". Som exempel kan nämnas hur vi förberedde skolans instruktörer att självständigt kunna genom-

föra en stabsofficerkurs för ingenjörchefer på kår- och brigadnivå. Kapten Stålhammar och löjtnant Carlsson genomförde utbildning med utsedd afghansk instruktör. Därefter fick instruktören tid att förbereda samma lektion och därefter genomföra den med Stålhammar och Carlsson som "elever". Efter feedback och ytterligare tid att finputs kunde instruktören genomföra lektionen med de "skarpa" eleverna. En metod som visade sig mycket bra och förhoppningsvis bådade för framtiden.

Jonas Karlsson följer upp när NCO-sektionen genomför muntligt prov med eleverna.

Tomas Stålhammar genomför utbildning med afghansk instruktör inför stabsofficerskursen där afghanen själv stod i lärarrollen.

Vår mission – juli 2013 till januari 2014

Även om jag enligt ovan har beskrivit att det skett utveckling så kan vi konstatera att det inte går särskilt fort. Vi upplever i stort sett samma utmaningar och problemområden som våra företrädare har beskrivit för oss. Vissa delar går inte att förändra, ibland kan det bero på den afghanska kulturen och ibland även en ovilja att anamma de metoder som vi västerlänningar tror på, exempelvis långsiktig planering.

När vi kom ner fick vi inga tydliga styrningar kring vad vi skulle fokusera vår mentorering på. Efter en månad när jag och mitt team blivit lite varma i kläderna kunde vi konstatera att vi skulle ha följande målsättningar.

- Se till att ledning, planeringsofficeren och sektionscheferna regelbundet genomför koordinering av verksamheten.
- Utveckla pedagogiken.
- Börja tänka långsiktigt.
- Använda tillgänglig tid för utbildning av instruktörer.

Vi är en bit på väg i några av dessa områden vilket glädjer oss. Det stora sorgebarnet är pedagogiken och långsiktighet i planeringen. Allt som oftast ser vi teoretiska utbildningar där instruktören i stort sett bara lägger på en OH-bild med massa text på, eleverna läser igenom, inga anteckningar och därefter ny bild. Vid praktiska lektioner är elevantalet så många att enbart ett fåtal kan övas samtidigt vilken innebär att en elev oftast bara får ett praktiskt genomförande. Begreppet som vi alla känner – Repetition är inläringens moder – har vi svårt att få igenom.

Vad möter våra efterträdare?

När det gäller utbildningssidan är afghanerna till stor del självgående och någon mentorering behövs i stort sätt inte mer, även om ovanstående områden fortsättningsvis behöver utvecklas. Som jag nämnde är den afghanska kulturen ibland styrande och de har en enorm förmåga att lösa uppgifter vartefter de trillar in. Vi inom mentorteamet säger ibland att vi har en del att lära av deras synsätt. I överskriften på den här artikeln kan ni läsa Moshkel nest – Inga problem. Vi vet att det hela tiden uppstår problem men när vi frågar dem så säger de, Moskel nest, en ganska skön inställning till livet. De stora utmaningarna för efterträdarna är relaterat till organisationen för mentorteamet. I

och med att Ingenjörskolan från och med mars månad bedöms kunna bedriva sin verksamhet självständigt kommer antalet mentorer att reduceras. Samtidigt som denna reduktion genomförs stängs Camp Mike Spann, där vi idag bor och lever när vi inte tjänstgör på Ingenjörskolan. Hela mentorteamet kommer från och med slutet på mars bo på Camp Marmal cirka tre mil från Camp Mike Spann och det tar en timme att förflytta sig med konvoj mellan dessa två camper. Det kommer att förändra rollen som mentor/ advisor i jämförelse med hur vi genomfört vårt arbete.

Till er andra som varit här nere – NEJ, de har inte flyttat till det nya skolområdet ännu, kanske i januari... (flytt var planerad under våren 2012).

När ni läser den här artikeln har vi fortfarande några veckor kvar i insatsområdet. Vi ser fram mot att fira jul och nyår på lite annorlunda sätt än vad vi är vana vid...

GOD JUL och GOTT NYTT

önskar Jonas, Tomas och Harald

Utbildning på en av skolans sektioner. Huvuddelen av eleverna ser på när några enstaka genomför. En vanligt förekommande bild på ANA Engineer School.

Ammunitionsröjning i Germia-parken, Pristina

Våren 2013 lämnade Ing 2 understöd till KFOR i syfte att ammunitionsröja det sista (?) området med ammunition i Germia parken Pristina.

Text Gary Campbell

Foto Ur Ing 2

Germia parken är ett mycket stort rekreationsområde i Pristina. Delar av parken innehöll militära installationer som bombades kraftigt av Nato 1999.

Avdelad styrka bestod av sju officerare och soldater från Ammunitions- och minröjningskompaniet och 214. ingenjörkompaniet med två stycken splitterskyddade grävmaskiner som viktigaste resurs. Svensk personal planerade och ledde röjningsinsatsen. Personal på plats förutom det svenska deltagandet bestod av en kosovoalbansk ammu-

nitionsröjningspluton, en ingenjör grupp, sjukvårdspersonal, brandbekämpningsgrupp samt civil polis för bevakning.

Området som röjdes var en militär installation om 250 x 50 meter, innehållande delar och rester av fem hus. Uppgiften löstes under totalt tio veckor, ned och hemtransport inräknad och vi röjde 33 stycken substridsdelar, tre handgranater och omhändertog en 250 kilo flygbomb.

Uppgiften rönt mycket stort intresse såväl nationellt i Kosovo som internationellt.

Grävmaskin i action
rivandes byggnad.

Del av stora huset.

- It's done!

Ledning i fält.

Fynd av substridsdel.

Ammunitionsröjningsinsats utanför Riga

Sönderslagning av en rysk 100-kilosbomb (FAB-100).

År 2011 genomförde dåvarande arméinspektör och chef Ing 2 ett besök i Lettland som kan ses som startskottet för det svenska deltagandet i denna ammunitionsröjningsoperation.

Text & Foto **Fredrik Ekelöf**

Under juni 2012 genomförde representanter ur Ing 2 ett nytt besök i Lettland, för att undersöka möjligheter till utbyte mellan Sverige och Lettland inom ammunitionsröjningsområdet. Efter rekognosering framkom det att Lettland önskade att Sverige deltog i en ammunitionsröjningsoperation vid byn Cekule som ligger cirka 30 kilometer väster om RIGA.

Operationen genomfördes i ett 250 hektar stort området nära byn Cekule, vilket har använts som ammunitionsdepå sedan början av 1900-talet. Området har använts för militära ändamål under perioden 1910 till 1995. Ammunitionsförråden byggdes och användes först av den lettiska armén. Efter den sovjetiska invasionen övertogs området under 1940-1941 av sovjetiska Röda armén. Från 1941 till 1944 övertogs området av tyska armén och mellan 1944-1993 användes området återigen av Röda armén. Under perioden 1993 till 1995 fick den lettiska armén åter ansvar för området. Området lämnades över till kommunen 1995.

Under andra världskriget genomförde sovjetiska partisaner sabotage mot den tyska ammunitionsdepån. Ett antal av ammunitionsförråden sprängdes och tonvis med ammunition

spreds i området. De tyska soldaterna röjde då inte upp området, utan gjorde det användbart genom att fylla på 1-3 meter tjockt lager med sand över det kontaminerade området. Därtill har minst en flygbombning genomförts över området under andra världskriget.

Under tiden som området tillhörde militären var det begränsat med ett stängsel och mur, men det är sedan länge borttaget och lokalbefolkningen är ofta inne i området och plockar bär och svamp. Området används också för kriminell verksamhet, som exempel kan nämnas avbränning av plast runt stulna kopparkablar och försök till att

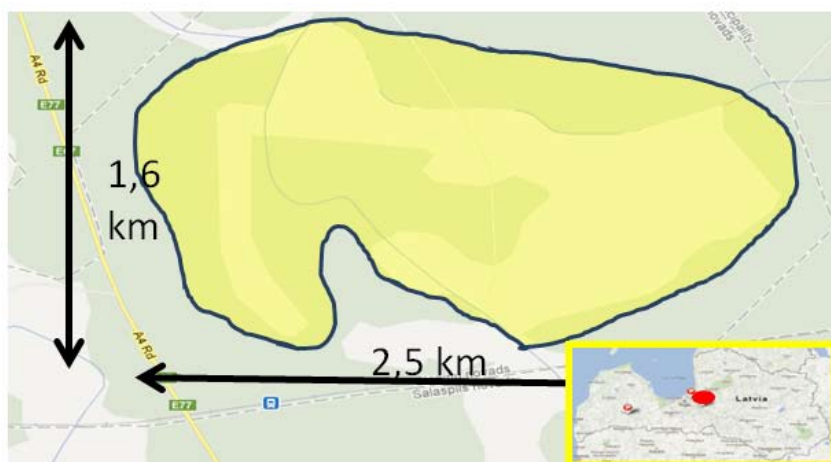

Bild utvisande karta över före detta ammunitionsdepån vid byn CEKULE. 15

utvinna metaller genom att bland annat avlägsna gördlar på granater.

I juni 2000 inträffade en tragisk olycka, två ynglingar hanterade en sprängladdning (oklart vad) ovarsamt och initierade laddningen. Den ene, född 1979, dog och den andre, född 1985, fick splitterskador, frakturer och brännskador. Utöver detta har den lettiska EOD-kompanichefen angett att minst fyra civila människor från byn Cekule skadats sedan 1999. Området ytletas visuellt årligen av det lettiska EOD-kompaniet, och vissa delar, med hög koncentration av OXA ytsöks.

Denna operation, som är en form av stöd till det civila samhället, benämns OPERATION DETONATOR.

Sammansatt (mixad) ytletningstätt.

Vad var uppgiften?

Uppgiften var att delta i OPERATION DETONATOR 2013 och genomföra den i en gemensam operation, där svensk ammunitionsröjningspersonal understöder det lettiska EOD-kompaniet med röjning av CMD.

Det svenska bidraget bestod av plutonsledning, två CMD-grupper samt teknisk officer ur Ing 2 ammunitions- och minröjningskompani. Därtill understödde bataljonen insatsen med en logistikofficer och undertecknad hade förmånen att vara ”kontingentschef”.

Röjningsinsatsen pågick i sex dagar. Med båtresa, planering, samordning samt för- och efterarbeten var vi borta i 16 dagar (veckorna 42-44).

Vi lokaliserade, identifierade och oskadliggjorde cirka 1 200 OXA tillsammans med våra lettiska kollegor. Metoderna för lokalisering var ytletning (visuell kontroll av ytan) samt ytsökning (kontroll av marken under ytan med hjälp av bland annat minsökare och ammunitionsröjnings-sökare).

Var det till någon hjälp och lärde vi oss något?

- Att avlägsna 1 200 OXA innebär att det finns 1 200 OXA mindre för lokalbefolkningen att skadas eller förolyckas av.
- Letterna uttryckte en stor uppskattning för vårt deltagande och yrkeskunnande.
- För en CMD-grupp är detta mycket lärorikt (ammunitionsröjningstekniskt), då vi har påträffat mycket ammunition som vi endast läst om tidigare. I tider där huvudtjänsten ibland förefaller vara en bisyssla är detta ett steg i helt rätt riktning.
- Samarbeten med andra länder är mycket rekryteringsbefrämjande för våra soldater och officerare och bör vidareutvecklas.
- Att genomföra en insats med ett lågt yttre hot är mycket positivt och en mycket bra stegring för de soldater och officerare som inte genomfört utlandstjänstgöring tidigare. Att ”tvingas” arbeta med engelska som arbets-språk är utvecklande.

- När Ing 2 får en uppgift som ska lösas är det viktigt att det är just Ing 2, med alla dess avdelningar (G och S), som hjälps åt att lösa uppgiften. Ett sådant arbetssätt ökar dessutom delaktighet och andan på förbandet.

Framtiden

Under operationen kom en estnisk delegation och rekognoserade för nästa års deltagande. Vi fick även reda på att Danmark kommer att delta under nästa år. Lettiska hemvärnschefen (lettiska EOD-kompaniet lyder under hemvärnet) och lettiska ingenjörbataljonchefen var mycket tydliga med att de vill se och kommer verka för att Sverige deltar även nästa år. Något som den svenska styrkan också vill rekommendera högre chef.

Efter insatsen deltog den svenska styrkan i firandet av det lettiska EOD-kompaniets 10-årsjubileum. I firandet genomfördes en sportdag, där vår styrka vann tävlingen och belönades med en vandringspokal. För att citera den lettiska hemvärnschefen, som var en av hedersgästerna vid prisutdelningen:

”Jag förväntar mig att den svenska styrkan återkommer med pokalen nästa år och försöker försvara sin seger”.

Segrande laget.

Ala Lombolo – snart sanerad

Ing 2:s uppgift var att utbilda och understödja med personal och materiel för att kunna hantera ammunitionen på land på ett säkert sätt.

Text & Foto **Lars Ekholm & Dan Johansson**

Detta gjordes med OXA-transportsystemet och de nyanskaffade grävmaskinerna som har en splitterskyddat förarhytt. Vi hade ett antal förövningar där vi planerade och testade olika metoder för att göra detta på ett säkert och rationellt sätt.

Vecka 22 var det dags att förflytta oss till Kiruna där vi blev mottagna med 28 gradig värme och stora förberedelser med stöd av lokala firmor och annan expertis. Under ett antal dagar etablerade vi upptagningsplatsen som låg vid värmeverket intill Ala Lombolo-sjön. Samtidigt gjorde vi fältarbete för att iordningställa sprängplatsen som var förlagd på Kalixfors skjut- och övningsfält söder om Kiruna.

Arbetet vid sjön har varit väldigt omfattande och påbörjades förra året då röjdykardivisionens personal lokaliserade samt märkte upp ett stort antal lådor i sjön. Metoden var att transportera lådorna till land med hjälp av en specialtillverkad flotte och där lyfta in lådan i OXA-transporten med grävmaskin. Därefter följde en transport till sprängplatsen där lådan lyftes ner i en grop för att sprängas omgående.

Arbetet kommer att fortsätta under 2014 för att det senare ska vara möjligt att miljösanera hela sjön som en del i LKAB-projektet för utökad gruvdrift.

Historik

Efter ett regeringsbeslut 1954 dumpade Försvarmakten 173 ammunitionslådor innehållande cirka 100 granater i varje låda. Beslutet togs med anledning av instabil krutladdning. I sjön finns även cirka 200 kilo kvicksilver som kommer från gruvbolaget LKAB. Under 1990-talet upptäcktes att sjön var kraftigt förorenad och behövdes saneras. Men för att kunna saneras behövde man bärga och oskadliggöra ammunitionen.

Förutom 4. sjöstridsflottiljen har även personal från 3. sjöstridsflottiljen, Försvarmaktens tekniska skola, Ing 2, Marinbasen och FMLOG funnits på plats i Kiruna.

Källa: Försvarmakten

Fältarbetsskolan verksamhetsåret 2013

När den nya organisationen i Försvarsmakten intogs 2013-01-01 (Basorg 13) innebar det också en omorganisering vid Fältarbetsskolan (FarbS). Grundtanken med den nya organisationen var att huvuddelen av officerarna skulle ha en krigsplacering i en ingenjörbefattning vid ingenjörbataljonerna, brigadstaberna eller vid Högkvarteret, en så kallad fast befattning. För att lösa ut skolverksamhet vid FarbS bemannades skolan med åtta fasta militära och en fast civil befattning, resterande lärarresurser (21) bemannades med så kallade internt rörliga befattningar.

En internt rörlig befattning bemannas en officer som tjänstgör som utvecklings-, försöks- eller utbildningsofficer huvuddelen av tiden vid skolan, men när eget krigsförband genomför övning, utbildning (motsvarande SÖB) eller krigsförbandsövning, så är officeren vid förbandet. Ett system som för varje enskild officer kräver noggrann planläggning.

Fältarbetsskolan har idag följande indelning:

- Ledning (skolchef, ställföreträdande skolchef samt handläggare utbildning),
- Utvecklingsavdelning (10 officerare),
- Försöksavdelning (4 officerare),
- Utbildningsavdelning (13 officerare).

Arbetet inom regementet är processinriktat och skolan deltar i två processer:

- Utvecklingsprocessen där regementschefen är processägare och ställföreträdande skolchef är tillika Ing 2 utvecklingschef med ansvar för utveckling inkluderat försöksverksamhet,
- Utbildningsprocessen där ställföreträdande regementschef är processägare och skolchef FarbS är tillika utbildningschef med ansvar för utbildning.

Verksamhet som genomförs vid utvecklingsavdelningen är bland annat:

- Utarbetande av nya reglementen och publikationer samt revidering av äldre instruktioner med mera.

- Genomföra utredningar och studier inom fältarbetsområdet samt delta i försvarsmakts gemensamma studier (exempelvis studie Framtida försvarsmakts gemensamma fältarbetskoncept, klart 2015),
- Utarbeta nytt organisationsförslag för ingenjörbataljonerna (Organisation 2018) med tillhörande krigsförbandsspecifikationer (KFS) samt indatering i Försvarsmaktens insatsorganisationsregister (FMIOR),
- Diverse utvecklingsarbete inom områdena förbindelser, infrastruktur, minor/spräng samt motorredskap, exempelvis leveranser från Försvarets Materielverk (FMV), garantier mot industrin med mera.
- Delta som lärare, främst vid yrkes- och befattningskurser (YBK) vid FarbS,
- Genomföra målsättningsarbeten (TTEM) inom ramen för fältarbeten.
- Stödja Markstridsskolan med reglementsskrivande inom ramen för fältarbeten.
- Stödja med olika underlag huvudman farb, krigsförbandsansvarig och materieresystemansvariga i Högkvarteret.
- Lämna underlag till Arméns utvecklingsplan inom ramen för fältarbeten.
- Utarbeta och revidera Systemutvecklingsplan fältarbeten,
- Stödja externa enheter som instruktörer (hemvärnet, Högkvarteret med övningar såsom DAGNY och Viking).

Vid försöksavdelningen genomförs bland annat följande verksamhet:

- Test och evaluering av nya fältarbetsystem (exempelvis Bandvagn 410, Ingenjörbandvagn 120, Brobandvagn 120).
- Besiktning av utbyggda militära förbindelser inom riket.
- Förevisningsverksamhet vid svenska och utländska besök i garnisonen.
- Statusundersökning förbindelsemateriel (just nu Krigsbro 5).
- Dokumentation av ny materiel.
- Förberedelser för vinterförsök med brobandvagn i Boden 2014.
- Kurs och utbildning ny materiel.
- Huvuddelen av den verksamhet som bedrivs vid försöksavdelningen sker på uppdrag av FMV och är sanktionerat av Högkvarteret.

Utbildningsavdelningen vid FarbS svarar för programbunden utbildning såsom Operativa programmet (OP), Specialist Officers Utbildningen (SOU) samt Reserv Officers Kursen (ROK) samt ett 70-tal yrkesbefätningskurser, som är öppna för samtliga förband inom Försvarsmakten (exempelvis hjullastar-, motorsågs- och marklära kurser, betongarbeten, utförande av lätta befästningar, farb för strid i bebyggelse).

Kurs i fältbrobygge.

OP-kadetterna börjar sin karriär på Militärhögskolan Karlberg (MHS-K), som är försvarsmaktsgemensam under tre terminer. Under termin tre är funktionsskolorna på plats, för att försöka värva kadetterna till eget truppslag. Efter enskilda önskemål samt en relativt jämn tilldelning till funktionsskolorna, kommer eleverna till FarbS under två terminer. Skolans uppgift är att under denna tid utbilda eleverna till en bred fältarbetsgrund, eftersom de i sin fortsatta karriär i huvudsak ska placeras som plutons- eller på sikt kompanichefer. Därefter återvänder kadetterna till avslutande termin sex vid Karlberg och examineras som fänrik (OF-1).

SOU-kadetterna går för närvarande två terminer vid Markstridsskolan i Kvarn inom ramen för Militärhögskolan Halmstad (MHS-H) programansvar. En utbildning som troligen kommer att ändras till en termin i närtid, för de som redan är anställda inom Försvarsmakten som soldat (OR 4-5). Termin tre genomförs vid funktionsskola exempelvis FarbS, där tanken är att SOU-eleven ska erhålla breda kunskaper inom ingenjörbataljons förmågor. Specialistofficeren examineras vid termin tres avslutning till 1:e sergeant (OR-6). Med hänsyn till tilldelad tid klarar skolan inte av att ge kadetterna tillräckligt djupa kunskaper under termin tre. För att bli en renodlad specialist måste specialistofficeren genomföra ett antal YBK-kurser de närmsta åren efter sin examen, inom ramen för sin specialisering.

ASOU - anpassad specialist-officersutbildning

Det nya specialistprogrammet Anpassad Specialistofficersutbildning (ASOU), som Militär Högskolan Halmstad (MHS S) ansvarar för genomförs första gången 2014. Med nuvarande planering startar utbildningen i Halmstad, vecka 403-410 därefter utbildning vid Kvarn vecka 410-426 och avslutningsvis vecka 426- 451 på funktionsskola, för våra elever vid FarbS. Eleverna vid denna utbildning har redan en soldatanställning inom Försvarsmakten och har därmed genomfört viss utbildning vid respektive förband (ingenjörbataljon). En förutsättning för att erhålla en OR 4-5 befattning är, att vederbörande har genomfört tre gemensamma kursplaner (inom Försvarsmakten) framtagna av MHS H samt de kursplaner som ingenjörbataljonen fastställt ska gälla för OR 4-5 befattningar (ställföreträdande gruppchef och gruppchef). Specialistofficeren kan då "hoppa över" en termin och den första termin som genomförs är en sammanslagning av ordinarie SOU termin 1 och 2. Avslutningsvis genomförs den andra terminen tillsammans med andra SOU elever vid FarbS.

De generella kraven för antagning (preliminärt) är:

- uppfylla grundkraven för specialistutbildning (SOU),
- fylla kraven för antagning till sökt SOU inriktning,
- minst 36 månaders anställning i Försvarsmakten vid datumet 2013-07-01, varav minst 12 månader som

ställföreträdande gruppchef (OR4) eller gruppchef (OR5).

Eller:

- minst 36 månaders anställning i Försvarsmakten vid datumet 2013-07-01, varav minst 12 månader som operatör eller delsystemledare i nivå OR 3, OR4 eller OR5.

Reservofficersutbildningen genomförs idag med i huvudsak före detta KB-värnpliktiga under sommaren. ROK 1 genomförs under tio veckor vid MHS-H och ROK 2 genomförs även den under tio veckor vid FarbS. Normalt examineras kadetten till OR-6 efter genomförd ROK-utbildning, men om han/hon har minst 180 akademiska högskolepoäng med sig så examineras han/hon till OF-1 om han/hon kan placeras på en ledig officersbefattning. Utbildningen för reservofficerare kommer att ändras i nära framtid och troligen går även reservofficerarna tillsammans med SOU-eleverna i framtiden.

Den programbundna utbildningen har idag relativt små

elevvolymen (3-5 per kurs), men allteftersom Försvarsmakten tillväxer och fyller upp sina förband personellt (målbild 2019) kommer elevkullarna förhoppningsvis att öka till 15-20 elever per kurs.

***Utan fältarbeten stannar armén -
med fältarbeten stannar andra arméer !***

VI GRATULERAR

Februari

3 Major	Rolf Berggren	50 år
11 RO/Kapten	Jonas Bernerson	50 år
17 Serviceman	Tomas Häll	50 år
23 Löjtnant	Jan Rudolfsson	60 år
28 Löjtnant	Harry Gustafsson	60 år

Mars

16 Kapten	Axel Forthmeiier	60 år
22 RO/Major	Ulph Lundgren	50 år

April

5 RO/Major	Harald Nordby	50 år
6 Kapten	Bengt Fridh	60 år
9 Administratör	Helena W Andersson	60 år

Maj

6 RO/Kapten	Anders Lisnell	50 år
29 Major	Peter Gustafsson	50 år

Juni

4 Assistent	Susanne Samuelsson	50 år
30 Major	Stephan Horste	60 år

Juli

12 RO/Kapten	Thomas Bergström	60 år
18 RO/Kapten	Mats Hultemark	50 år

Augusti

4 RO/Kapten	Göran Holmquist	60 år
9 RO/Löjtnant	Roland Frisdalen	50 år
27 RO/Kapten	Lars Johansson	60 år

September

30 RO/Major	Jan-Olof Stenberg	60 år
-------------	-------------------	-------

Oktober

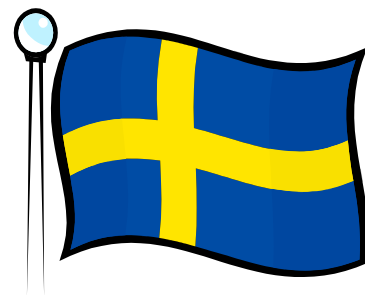
15 RO/Kapten	Jan Lenning	50 år
18 RO/Kapten	Peter Kaatari	50 år
28 Arbetsmiljöhandl	Per-Göran Ohlsson	60 år
31 RO/Löjtnant	Per Lindhé	60 år

November

17 RO/Kapten	Martin Persson	50 år
28 HR-generalist	Maria Hedbrant	60 år

December

7 Serviceman	Sven-Johan Svensson	50 år
--------------	---------------------	-------

Fakta

Ing 2 har som policy att enbart gratulera yrkesofficerare, reservofficerare och civila medarbetare.

Bandvagn 410

Text & Foto **Roger Elf**

Bandvagn 410 (Bv 410) är i första hand inköpt för att förnya fordonsystemen på funktionsförbanden. Vagnen är inköpt i fyra olika varianter; trupptransport, ledning, sjukvård och logistik. I nuläget är 48 vagnar beställda till Försvarmakten där 21. ingenjörbataljon har fått en tilldelning på 19 stycken som ska ingå i 212. ingenjörkompaniet samt färbundgruppen på 211. ledn/trosskompaniet. Dessa kommer att levereras under våren/sommaren 2014 till Ing 2. Försvarmakten kommer att anskaffa en andra omgång bandvagnar under 2014/2015. Då kommer även 22. ingenjörbataljon utrustas på motsvarande sätt som 21. ingenjörbataljon.

Data trupptransport:

Besättning:	3 st
Trupputrymme:	6 st
Beväpning:	Vapenstation 01/Ringlavett Tksp 88/Granatspruta 40 mm/ Ksp58/ Ksp90
Skyddssystem:	Rökkastare 66 mm
Längd:	8 270 mm
Bredd:	2 100 mm
Höjd:	2 700 mm
Höjd med vapenstation:	3 175 mm
Vikt:	16 000 kg
Motor:	Cummins (diesel, 6 st cylindrar)
Motoreffekt:	285 hp
Cylindervolym:	6,7 l
Transmission:	Allison 3000SP, automat
Vadningsdjup:	1 250 mm
Amfibisk förmåga:	JA, 10 km/h

Att genomföra grundläggande soldatutbildning för internationell tjänstgöring, GSU INT

- Fundera på om det här vore något för dig, kommer min chef in och säger till mig, efter sommarens semester. En grundläggande soldatutbildning, gjord i första hand för de som ska följa med förband på insats, och i andra hand för oss andra civila som vill höja vår kompetens inom yrket soldat.

Text & Foto **Frida Berglund**

Jag åkte upp till Rekryteringsmyndigheten i Stockholm för att göra provning. Att bli prövad och betygssatt i delmomenten kondition, styrka och intelligens var intressant. Dessutom skulle både en läkare och en psykolog bedöma om jag var tillräckligt bra för att få ett G från dem. Man kan ju bli nervös för mindre. Men det gick bra, jag var tillräckligt bra för att få genomföra GSU INT.

Tankar före utbildningen...

Ska jag verkligen bli soldat? Är det något för mig?

Jag har nu jobbat i över tio år på Ing 2, och vet egentligen inte vad det innebär att vara soldat, men nu är det dags! Jag ska gå grundläggande soldatutbildning internationell tjänstgöring för att öka min kompetens och därigenom kunna delta, som en medlem, i bataljonsstaben även under de övningar som genomförs. Nu är det min tur att lära mig gå i gröna kläder och hantera vapen.

Min största farhåga innan utbildningen var kyla. Hur kallt kan det vara i november och december på Livgardet? Det är ju inte småvarmt och torrt utan istället småkallt och rått! Fastän jag är född och uppväxt i norrland så gillar jag inte kyla för det. Det hade känts bättre om det var sommar och varmt, men man kan ju inte få allt.

Innan jag åkte, så var det en hel del skadeglada skratt i korridoren och "lycka till"...

Halvvägs

Nu har vi kommit halvvägs in i utbildningen. Vi kan nu marschera i takt och i lite olika formationer, göra patron ur och skjuta på bana med två olika vapen, dessutom har vi lärt oss att plocka in våra saker i ett skåp och bädda sängen. Första kvällarna när tjänsten var slut hade vi synjunta och pusseltajm. Vi fick plocka fram nål och tråd och sy fast kragsspeglar, och när det var klart, pusslade vi ihop

Frida Berglund och Tim Ringkvist.

stridsvästen med alla dess väskor. Innan veckan var över hade vi sytt klart, och klarat av både pusslet i skåpet och på västen. Första veckan var intensiv och lärorik!

Gruppen som går utbildningen är mestadels anställda i Försvarsmakten, och framförallt i FMLOG. De som går kursen jobbar i vanliga fall på förrådet, gods, främre underhållsstöd (FUS) och på Helpdesk. Några av de som går utbildningen är nyanställda och går med motivet, att de har sagt ja till internationell tjänstgöring och det är lika bra att kunna tjänstgöra när tillfälle kommer. Två är sjukvårdspersonal och ska ingå i FS 27, som roterar till Afghanistan i maj.

Att bo på logement gör oss toleranta och ödmjuka. Unisexbadrum och unisexkläder fascinerar och förvånar. Tänk hur snabbt vi anpassar oss efter nya förhållanden. Nu sover alla gott, men första natten var det svårt att få en blund. Alla som ville vända sig, väntade med det in i det längsta och en som var förkyld försökte att snörvla så tyst som möjligt. Men sådana beteenden har nu gått över, och samtliga har vant sig vid att sova tillsammans i samma rum.

Vi har två instruktörslag och en chef som lär oss olika saker. Vice korpralen och sergeanten lär oss strid, och fanjunkaren tillsammans med 1:e sergeanterna lär oss att

skjuta AK5C. Löjtnanten chefar, lär oss pistol och låter oss göra närkampsövningar under morgonens uppvärmningar.

”Skydd!!” skriker vice korpralen och alla kastar sig handlöst, men ganska kontrollerat ner i skydd. Hjälmerna åker ner och skymmer ögonen, armbågarna ömmar efter att ha övat hasning tidigare, och knäna är blåslagna eftersom jag glömde knäskydden, när vi kröp och ålade fram. Upp igen! Tänk på var ni har pipan när ni kastar er ner i skydd. Vice korpralen och sergeanten från F21 fortsätter att peppa oss, och ge oss bra feedback på hur vi ska bete oss för att snabbt och säkert hamna i skydd. Det är mycket att tänka på när AK5:an är med, kroppsskyddet, hjälmen och stridsvästen är på, men vi lär oss bit för bit hur vi ska göra, och var fickorna på stridsvästen ska sitta, för att bäst röra oss och orka hela dagen.

Det som imponerar på oss alla är, hur fort kroppen anpassar sig till att bära så tungt. Vi bär dagligen cirka 30 kilo extra, jämt fördelat på kroppen. Första marschträningen som vi hade, gjorde ont och var tuff, men nu är det ingen som klagar, när vi dagligen går till skjutbanan med samma utrustning. Kroppen har blivit starkare och vi har passat in utrustningen och vant oss vid belastningen.

Skytte är kull!

Vi har två olika vapen att lära oss under dessa fem veckor i gröna kläder; AK5C och pistol 88. Våra instruktörer på AK5C är tålmodiga och pedagogiska. De ger bra tips på hur vi ska bli bättre skyttar. Deras metod går ut på att vi ska vara kompis med vapnet och känna oss trygga. Det funkar! De flesta har nu efter fem förmiddagar på skjutbanan en hyfsad träffbild. Vi har börjat öva inför kompeten-

tensprovet för AK5C, och det är planerat att genomföras innan vi åker härifrån.

När jag skjuter pistol, går det inte att undgå att tänka på cowboys. Tyvärr har vi bara ett hölstret, så det är svårt att få den rätta cowboykänslan, men när vi får kommando att dra pistolen från hölstret, mantla och skjuta två snabba skott i bröstet på pappfiguren, känner man musiken i bakgrunden och hör hur saloondörrarna slår igen efter mig. Känslan försvinner snabbt när eld upphöööör ljuder igen.

Snart är det dags att åka hem, för att ladda upp inför övningsdygnen som kommer. På förekommen anledning, förbereder vi oss för tältförläggning och strid, så att det kommer som en kontrollerad överraskning (precis som ett skott ska avfyras enligt vår pistolinstruktör).

Så här halvvägs in i utbildningen, kan jag bara säga att det känns värt att gå den. När jag nu kommer att vara med på övningar i bataljonsstaben, kan jag bära min uniform och jag vet hur man hanterar både pistol och AK5 C, det vill säga några av grunderna i att vara soldat. Att vara medlem i bataljonsstaben under övningar, är nästa steg att ta.

För dig som funderar på om det här är en utbildning för dig, så är det några saker som ska uppfyllas för att gå utbildningen: Du ska bli antagen, ha vilja att lära dig nya saker, och ha ett öppet sinne!

Kylan då? Jo, visst är det kallt i november på skjutbanan, men det är bara di dumme och di late som fryser som jag tidigt fick lära mig i Försvarmakten. Så när jag blir kall så klär jag på mig mer kläder, eller springer en värmeslinga på skjutbanan.

Miliseum Skillingaryd är invigt!

Nu är Miliseum Skillingaryd invigt! Detta skedde helgen den 14-15 september, inom ramen för eventet ”Militärhistoria på småländska, del 3”. Därmed kan vi, utan att överdriva, konstatera att omlokaliseringen av museiverksamheten från A6 Center i Jönköping och till Skillingaryds Västra läger, vilken påbörjades månadsskiftet augusti-september 2006, är genomförd.

Text **Sven Engkvist**

Foto **Stefan Pettersson & Folke Schippel**

Som jag tidigare berättat, så är två statliga uppdrag styrande för museiverksamheten, vilken bedrivs av Stiftelsen Regementsheden Skillingaryd, med Vaggeryds kommun som ytterst verksamhetsansvarig. Dessa uppdrag är att i ett nationellt perspektiv skildra begreppet regementsheden och därmed den gamla indelta armén, samt att utgöra nationellt museum för Ingenjörtrupperna.

Det nya museets föremålsbestånd kommer huvudsakligen från fyra ställen: före detta A6 Försvarshistoriska Museum i Jönköping, Göta ingenjörregemente före detta museum i Eksjö, Jönköpings Läns Museum i Jönköping och Armémuseum i Stockholm. Ett omfattande referensbibliotek håller på att byggas upp, innehållande främst historisk och militärhistorisk litteratur med en rad olika ursprung. Likaså ett arkiv för fotografiskt materiel. Miliseum etablerar successivt även ett antal externa verksamheter inom lägret. Av dessa är i skrivande stund endast soldattorpssmiljön ”Lillemo” i drift.

Själva invigningshelgen var planerad in i minsta detalj. Vi satsade på att vädret skulle vara bra och vi blev inte besvikna. Lördagen bjöd på strålende solsken! Vi hade engagerat några av de i Riksförbundet Sveriges Militärkulturhistoriska Föreningar ingående uppvisningsgrupperna, vilka fungerade som ”historisk inramning” till invigningen. Dessa var Smålands Husarer, Smålands Karoliner och Beredskapsföreningen 39-45 från Stockholm. För musiken stod Hemvärnets Musikkår Eksjö. Sveriges Militärfordonsmuseum Arsenalen i Strängnäs bidrog med en artilleritraktor m/1928 (vilken som en parentes nämnt faktiskt utprovades bland annat i Skillingaryd!). Arrang-

emangen runt själva invigningen, exempelvis parkering, vägvisning och vakthållning, sköttes med bravur av Skillingaryds Frisksportklubb. Som konferencier excellerade Ulf Weinsjö (före detta A3).

Klockan 11.00 började invigningsprogrammet för särskilt inbjudna, med en ”VIP-visning” av Miliseum under ledning av Sven Engkvist och Kaj Nordquist. Drygt 70 personer deltog i denna. Invigningsceremonin inleddes sedan klockan 12.00 med musik och tal. Landshövding Minoo Akhtarzand förrättade invigningsceremonin, vid vilken även stiftelseordförande Bengt Dahlqvist, kommunfullmäktiges i Vaggeryds Kommun ordförande Kristina Nordquist och chefen för Sveriges Militärhistoriska Arv Carl Zarmén talade. Efter ”bandklippningen” cirka 12.45, sköt Smålands Karoliner svensk lösen med ett regementsstycke av 1700-talsmodell.

När invigningsceremonin var genomförd var alla som så önskade välkomna in i Miliseum på ”Öppet hus”, vilket pågick till stängningen vid klockan 18. Särskilt in-

bjudna gäster trakterades med "VIP-lunch" på officersmässen klockan 13.00, varunder bland annat nye regementschefen för Göta ingenjörregemente överste Patrik Ahlgren talade.

"A6" var väl representerat invigningsdagen. Bland besökarna sågs Gösta Gärdin med fru, Lars Carlson, Börje Ottosson, Roland Ekenberg, Leif Mårtensson och Eivor Marklund med flera.

Ingenjörtruppernas tre kamratföreningar (Ing 1, Ing 2, Ing 3), Kamratföreningen Smålandsartillerister, Norra Smålands Regementes Kamratförening, Riksförbundet Sveriges Militärkulturhistoriska Föreningar, Jönköpings läns Hembygdsförbund, Stiftelsen Jönköpings läns Museum samt Stiftelsen Fortifikationsgeneralen och Sveriges Veteranförbund Fredsbaskarna var också representerade. Mest långväga gäster var representanterna för före detta Ing 3 kamratförening, vilka glädjande nog rest ändå från Boden för att delta i invigningen. Heder åt dem!

Invigningsdagen avslutades med middag på Lägerrestaurangen för de medverkande föreningarna och funktionärerna. På söndagen genomförde uppvisningsgrupperna i stort sett samma program som de gjort under lördagen.

Vi har ingen exakt statistik över antalet besökare under invigningshelgen, men ansvariga för parkeringen räknade vid ett och samma tillfälle på lördagen in drygt 700 bilar! Vi tror inte att vi överdriver om vi därmed uppskattar antalet besökare under helgen till drygt 2 000 personer.

ING 2 KAMRATFÖRENING

Grundad 1978-04-29

www.ing2k.se

På Ränneslätt under 1940-talet

Det kan inte ha varit lätt att leva ett lugnt och sansat familjeliv under andra världskriget. Det gällde i många fall familjer som blev skiljda åt under krigsåren där mannen låg inkallad någonstans i vårt avlånga land och bevakade Skåne mot en eventuell anstormning från tysken i söder eller kanske ett anfall in över de lappländska fjällen i norr. Ensamheten tärde med stor sannolikhet på nerverna. Vad annars? Det var ju fråga om människor med känslor!

Text **Fritz Widqvist (f d Eksjöbo)**

Under dessa år hände det vid ett tillfälle att översten Gilbert Hamilton på Ing 2 och hans närmaste adjutant, en kapten, tidigt en sommarmorgon skulle utföra en visitation över vad vaktmanskapet hade för sig ute i ett skogsparti i närheten av Ränneslätt, för övrigt ett av de äldsta övningsfälten i Sverige, belägen i Eksjöns nordvästra utkanter. De var nämligen satta att bevaka ett större ammunitionsförråd som låg i nära anslutningen till sjön Soåsen. Ett område där både I12 och Ing 2 vanligtvis övade skarpskytte.

Den värnpliktige chauffören släppte av de båda office-rarna som nu tyst förflyttade sig fram till fots de sista 200 metrarna fram mot förrådet, som förutom att det var omgärdat av ett högt taggtrådsstängsel, även hade en större grind för att kunna släppa in eller föra ut större lastbilar. Grinden var dessutom försedd med en låst bom. Strax intill stod en värnpliktig soldat inne i en så kallade vaktkur. Han var utrustad med ett gevär, en Mauser, ett vanligt handeldvapen under kriget. Klockan hade just passerat sexslaget på morgonen och dimman låg tät över skogspartiet.

Väl framme, bara cirka tjugo meter från vaken som stod inne i sin kur som skydd för väder och vind, kunde översten snabbt konstatera att karln faktiskt stod där på sin post och sov. Han hann tänka tanken att;

– Men för fan, är han inte riktigt klok?

Han vände sig långsamt mot adjutanten och satte pek-fingret framför munnen och viskade lugnt och stilla men ändå glasklart;

– Inte ett enda ljud, tack!

De båda männen avancerade nu framåt under absolut tystnad och var efter femton sekunder framme vid vakt-posten som fortfarande stod något framåtlutad och höll sitt gevär framför sig med båda händerna alltmedan huvudet vilade djupt ner mot bröstet. Nu stod översten en halv me-ter från honom och samlade ihop sig inför den kommande utskällningen som skulle bryta ut inom några sekunder.

Inom sig anade nu vaktposten att något var helt fel. Men vad, undrade han i sitt stilla sinne. Han hade under den senaste halvtimmen drömt sig tillbaka till släktgården ut-anför Tranås. Han öppnade nu försiktigt sina båda ögon.

Han såg framför sig ett par högglangspolerade svarta rid-stövlar, helt nära hans egna, inte alltför rena marschkäng-or. Tanken for nu med blixstens hastighet genom hans arma huvud.

– Vad skulle han ta sig till?

Två sekunder senare hade han funnit svaret på denna syn-nerligen intrikata fråga. Han lyfte lugnt upp huvudet un-der det att han samtidigt kort sade:

– Amen!

Översten stirrade alldeles förbluffat på vaktposten och det han just hade yttrat framför honom. Karln hade helt enkelt bett och avslutat en bön!

– God morgon överste Hamilton. Värnpliktige posten 2478 Johan Eriksson bevakar ammunitionsförrådet No 14. Intet att rapportera!

– Tack för det. Fortsätt med ditt ansvarsfulla arbete. Anmäl om det uppstår några oegentligheter. Lediga!

Överste Gilbert Hamilton med adjutant lämnade nu vakt-kuren och förrådet invid Soåsen utan att vända sig om. Satte sig i stabsbilen och for därefter tillbaka till regemen-tet Ing 2 för att inta en tidig frukost på mässen alltmedan Johan Eriksson log ett vänligt leende och mumlade för sig själv;

– Att tro på Herren Gud har sina fördelar! Man får inte vara tappad bakom en vagn hade hans gamla mamma många år tidigare noggsamt inpräntat i hans skalle.

Tävlingsresultat Garnisonsmästerskap 2013

Under 2013 har vi genomfört fem Garnisonsmästerskap; skytte, terränglöpning, patrulltävlan, orientering samt nattorientering. Vi har haft totalt 864 deltagare i dessa arrangemang. Arrangemangen är viktiga då man utöver själva tävlandet också får chansen att träffa och prata med kollegor som man inte träffar dagligen. Dessutom ger all träning mot tävlingarna både gemenskap men också regelbunden motion och friskvård. Idrotts- och friskvårdsavdelningen vill också passa på att tacka alla funktionärer på tävlingarna. Nu hoppas vi att vi behåller mängden deltagare och kanske kan vi till och med öka antalet något till 2014.

Skytte (170 st)

- 1 Pär Nordahl
- 2 Mikael Lundberg
- 3 Karl-Oskar Ugarph

Terränglöpning (180 st – Tävlings + motion)

D	H21	H35	H40
1 Lena Cigwald	1 Robert Lommerdal	1 Jonas Håkansson	1 Claes Dahlén
2 Sara Lehtonen	2 Johan Hansson	2 Magnus Nilsson	2 Christian Jansson
3 Frida Berglund	3 Daniel Zohrab	3 Mattias Johnsson	3 Anders Edvardsson
H45	H50	H55+	
1 Johan Lindqvist	1 Kenneth Hallberg	1 Jan-Olov Aronsson	
2 Magnus Svensson	2 Per-Henrik Åberg	2 Göran Carnander	
3 Jonny Nilsson	3 Christer Reimertz	3 Torbjörn Persson	

Patrulltävlan (106 st)

- 1 Batstaben
- 2 EOD Komp ledning
- 3 FarbS Elit

Orientering (214 st – Tävlings + motion)

D21	D35	H21	H35	
1 Weronika Marczak	1 Linda Nordin	1 Christoffer Hecksén	1 Oskar Svärd	
2 Magdalena Berggren	2 Frida Berglund	2 Olle Dittmer	2 Daniel Johansson	
3 Martina Kaponen	3 Emelie Liberg	3 Alexander Furubrink	3 Christian Ericsson	
H40	H45	H50	H55	H60
1 Johan Berglund	1 Magnus Svensson	1 Christer Reimertz	1 Göran Carnander	1 Kent Wisén
2 Anders Edvardsson	2 Anders Lind	2 Caj Classon	2 Mats Larsson	2 Björn Stolphammar
3 Claes Dahlén	3 Peter Thörn	3 Lars Petersson	3 Roland Gustafsson	

Nattorientering (194 st – Tävlings + motion)

D	H40-	H40+
1 Frida Berglund	1 Daniel Johansson	1 Johan Berglund
2 Katarina Norberg	2 Christian Ericsson	2 Magnus Svensson
3 Karin Södermyr	3 Casper Georgsson	3 Jonas Frohlund

Till minne av

löjtnant Johan Bardh, som avlidit vid 30 års ålder.

Johan började sin militära karriär 2001 med värnplikt följt av anställning som frivilligt befäl vid Ing 2. År 2003 blev Johan antagen som elev vid yrkesofficersprogrammet på Militärhögskolan Karlberg. Efter examen 2005 tog Johan anställning vid Ing 2 som reservofficer och tjänstgjorde som instruktör på olika kompanier. År 2007 valde Johan att växla till yrkesofficer och ta fast anställning vid Ing 2.

Johan hade en gedigen utbildning avseende ammunitions- och minröjning. På EOD-kompaniet tjänstgjorde Johan som instruktör och gruppchef. Vid två tillfällen

har Johan tjänstgjort i utlandsstyrkan, FS17 och FS21 i Afghanistan och där bidragit till att rädda liv genom sina ammunitionsröjningsinsatser.

Johan var särskilt uppskattad för sin förmåga att sprida glädje bland kollegorna. Han lämnar ett stort tomrum efter sig.

Du är för evigt ihågkommen och saknad!

Kollegorna vid EOD-kompaniet

Till minne av

löjtnant Björn Stolphammar, som avlidit vid 60 års ålder.

Hans närmaste, var hans systrar och partner. Björn startade sin militära bana 1974 vid I 12/Fo 17 som instruktör och överfurir vid skyttekompani.

1979 började hans karriär inom granatkastarfunktionen och den kompetensutvecklade Björn sedan under många år. Under nästan tio år tjänstgjorde Björn på InfSS/MSS i Kvarn och då framförallt inom just granatkastarfunktionen. När I 12/Fo17 och IB 12 lades ner sommaren 2000

började Björn med bevaknings-/insatsplutoner och som insatschef vid Ing 2.

Björn satte en prestige i att kunna sina arbetsområden och han ställde samma krav på sin omgivning. Björn var en mycket godhjärtad och omtänksam arbetskamrat.

Ordföranden har ordet

När jag skriver denna spalt några dagar in i november, har höstvädret infunnit sig med regn och blåsig väder. Nåja, så ska det väl vara i höstmånaden november. Vi har i kamratföreningen som vanligt genomfört ännu ett år med aktiviteter för våra medlemmar. Styrelsen tycker att det är en bra uppslutning från medlemmarna i de flesta fall, då vi har Veteranluncher, resor eller andra aktiviteter.

Ny ordförande

Nu går vi snart in i ett nytt år och med en ny ordförande från och med årsmötet i februari. Jag har beslutat att lämna mitt uppdrag som ordförande i föreningen efter 22 år. Jag blev vald till ordförande vid årsmötet den 22 mars 1991. Jag lämnar inte uppdraget för att det är ett tråkigt uppdrag, men det kan nog inte skada med ett byte av ordförande efter 22 år.

Jag har och har haft många uppdrag i olika typer av föreningar och har medvetet försökt att minska antalet uppdrag de senaste åren. Det har varit intressant att vara ordförande i kamratföreningen. Styrelsen har under min långa ordförandeperiod givetvis växlat och med en aktiv och intresserad styrelse har uppdraget varit roligt och intressant.

Positivt har också varit det samarbete, som vi etablerat med Ing 2:s Kamratförening under de senaste åren. Jag kommer givetvis att sakna gemenskapen med ledamöterna i styrelsen, men jag kommer förhoppningsvis vara en flitig besökare vid Veteranluncherna med mera. Ska

jag önska något för framtiden är det att jag skulle vilja se Kurt-Lennart Larsson som ordförande och att det blir små förändringar i styrelsens sammansättning.

Nästa årsmöte

Föreningen kommer att ha sitt årsmöte fredagen den 28 februari med ett sedvanligt program med samling i Trianon på eftermiddagen, årsmöte och gemensam middag med kamraterna från Ing 2 på kvällen. Vi brukar också ha någon föreläsning på eftermiddagen och i skrivande stund vet vi inte vem som kommer att besöka oss.

Jag vill slutligen tacka medlemmarna, styrelsen och övriga funktionärer för ett gott stöd som ordförande under 22 år. Ett särskilt tack till vice ordföranden Kurt-Lennart Larsson, som har dragit ett stort lass i styrelsearbetet. Jag vill också tacka kassören Torbjörn Titus, som med stor noggrannhet och försiktighet skött om vår kassa.

Slutligen vill jag önska medlemmarna och tidningens läsare

God Jul och Gott Nytt År!

/Kenneth Jägsander

Verksamhetsplan 2014 (januari-augusti)

Januari

30 januari torsdag styrelsemöte.

30 januari torsdag veteranlunch. Föredrag C Ing 2.

Februari

28 februari fredag. Årsmöte klockan 16.00. Samling 14.15. Föredrag 15.00 av Karsten Offenbartl, "En kirurg vid Somalias kust".

Mars

27 mars torsdag styrelsemöte.

27 mars torsdag veteranlunch. Föredrag enligt senare.

April

24 april torsdag styrelsemöte.

24 april torsdag veteranlunch. Föredrag enligt senare.

Maj

29 maj torsdag styrelsemöte.

29 maj torsdag veteranlunch. Föredrag enligt senare.

Juni

6 juni fredag. Deltagande i Eksjö stads firande av Nationaldagen.

28 juni lördag. Deltagande i Eksjö vaktparad och hedrande av regementet (I12 dagen).

Augusti

8 augusti fredag, Eksjö Tattoo.

Styrelsemötena äger rum klockan 09.00 och Veteranluncherna klockan 12.00.

Nya medlemmar

Styrelsen hälsar nedanstående välkomna som nya medlemmar i kamratföreningen.

RÄNNESLÄTT

Berne Ottosson	Eksjö	Tomas Lago	Eksjö
Stina Ekeroth	Eksjö	Alf Ahlin	Gislaved
Börje Ekeroth	Eksjö	Lennart Björklund	Burseryd
Ronny Svensson	Eksjö	Stefan Arbin	Anneberg
Anette Carlsson	Eksjö	Rolf Söderberg	Hillerstorp
Barbro Stelpe	Eksjö	Ann-Charlott Andersson	Nässjö
Bengt Källén	Eksjö		

Födelsedagar

Kamratföreningen gratulerar nedanstående medlemmar på högtidsdagen.

Januari

1	Eidor Davidsson	Eksjö	75 år	17	Conny Crutsér	Stockaryd	60 år
1	Hans Jönsson	Karlsborg	50 år	23	Sven-Olof Fransén	Tranås	80 år
3	Håkan Norén	Stigtomta	80 år	23	Hans Ring	Haverdahl	75 år
16	Ing-BrittLjungberg	Eksjö	85 år				
20	Karl-Göran Borg	Eksjö	80 år				
25	Ingvar Fahlström	Eksjö	90 år				

Februari

6	Sven Phil	Örebro	80 år				
7	Anita Dahlén/Ljung	Lidingö	75 år				
8	Christer Brorson	Oskarshamn	70 år				
21	Enock Andersson	Forserum	90 år				
21	Åke Sundstedt	Hultsfred	85 år				
25	Kerstin Jonsson	Eksjö	80 år				
27	Håkan Lövgren	Eksjö	60 år				
28	Margareta Jägsander	Eksjö	70 år				

Mars

3	Lennart Björklund	Burseryd	70 år				
4	Gunnar Kaarle	Vimmerby	75 år				
5	Olof Engdahl	Jönköping	95 år				
8	Alf Ahlin	Gislaved	70 år				
11	Vivi-Anne Börjesson	Ljungby	80 år				
11	Toivo Gabrielsson	Skillingaryd	75 år				
14	Eric Carlsson	Karlsborg	85 år				
16	Per Jansson	Eksjö	50 år				
17	Milton Ståhlberg	Vetlanda	85 år				
18	Alf Eckerhall	Bromma	70 år				
18	Bo Nilsson	Värnamo	70 år				
23	Carl-Gustav Petersson	Eksjö	70 år				
28	Karl Evert Linnér	Hult	85 år				
31	Hilding Lindqvist	Lindköping	100 år				

April

1	Jonnie Söderström	Värnamo	75 år
2	Gunnel Ring	Tranås	70 år
7	Bertil Johansson	Aneby	80 år
9	Helena Andersson	Eksjö	60 år
13	Kent Gustafsson	Vetlanda	50 år

Maj

3	Börje Johnsson	Eksjö	75 år
8	Gunnel Karlsson	Kalmar	75 år
14	Kjell-Ove Källström	Växjö	70 år
15	Göte Gustavsson	Nässjö	75 år
16	Jan Hallström	Jönköping	70 år
17	Roland Fredriksson	Jönköping	75 år
20	Roland Westerberg	Eksjö	90 år
23	Magnus Bäckstrand	Nynäshamn	80 år
26	Ann Olsson	Eksjö	60 år
27	Rolf Rundström	Ystad	85 år
29	Håkan Kisell	Eksjö	70 år
30	Lars Nilsson	Figueholm	70 år
31	Nicklas Johansson	Växjö	50 år

Juni

12	Rolf Söderberg	Hillerstorp	70 år
13	Jan-Christer Järpenby	Eksjö	70 år
17	Rangwald Ahlnér	Habo	70 år
28	Bo Lindqvist	Värnamo	70 år

Juli

3	Per Ekman	Eksjö	70 år
12	Thomas Bergström	Wassenaar Holland	60 år
18	Allan Svensson	Gränna	80 år
21	Ingvar Brämerson	Tibro	85 år
26	Bertil Stureson	Helsingborg	70 år

Augusti

10	Birgitta Larsson	Eksjö	70 år
11	Paul Josefsson	Eksjö	80 år
14	Louise Lindholm	Eksjö	70 år
22	Conny Josefsson	Eksjö	70 år
22	Willy Josefsson	Eksjö	70 år
22	Hans-Inge Lindulf	Hässleholm	70 år

September

2	Rune Rydén	Lund	75 år
10	Lennart Fransson	Oskarshamn	85 år
11	Lennart Ring	Tranås	70 år
14	Karl-Åke Palm	Gislaved	70 år
17	Kenneth Trägård	Nässjö	70 år
24	Lars-Erik Lindahl	Målilla	80 år
26	Johan Ragnarsson	Eksjö	50 år
28	Lars O Almqvist	Malmö	60 år

Oktober

2	Jerry Axelsson	Nässjö	50 år
8	Bengt-Olof Svensson	Nässjö	60 år
21	Dan Fogby	Kalmar	50 år
21	Karl-Erik Söderberg	Strängnäs	80 år
27	Olof Walfridsson	Tranås	85 år
28	Ulla Johansson	Eksjö	85 år
29	Ingegerd Lago Lengqvist	Ulricehamn	95 år

RÄNNESLÄTT

November

2	Margareta Lock	Eksjö	95 år
13	Stina Ekerot	Eksjö	70 år
15	Tomas Lago	Eksjö	50 år
18	Inger Runesson	Burseryd	80 år
25	Inger Josefsson	Eksjö	75 år
29	Tommy Johansson	Reftele	60 år

December

4	Ryno Runesson	Burseryd	80 år
4	Björn Rudqvist	Eksjö	75 år
8	Jan-Olof Liljedahl	Eksjö	70 år
21	Johan Karlsson	Jönköping	95 år

Värva medlemmar!

Du som redan är medlem i Norra Smålands regementes kamratförening hjälp styrelsen att öka medlemsantalet.

Årsavgiften är 100:-

Ständigt medlemskap 1 000:-

Avgiften betalas till bankgiro 801-5224

KAMRATFÖRENINGEN SÄLJER

DEL 1 och 2

AV KUNGLIGA NORRA SMÅLANDS REGEMENTES HISTORIA

Pris 50 kr. Vid leverans utanför Eksjö tillkommer porto (65 kr).

Kontaktperson:

Torbjörn Titus 0381-141 19, kassoren@brudbadet.eksjo.com.

KAMRATFÖRENINGEN SÄLJER

Ränneslätt – en historisk dokumentation av nuvarande byggnader

Förre stadsarkitekten Lennart Grandelius har på Fortifikationsverkets uppdrag gjort denna liminbundna dokumentation i A4 format med beskrivningar och många bilder. Kamratföreningen erbjuder medlemmar dokumentationen till ett pris av 50 kronor.

Kontaktperson:

Torbjörn Titus 0381-141 19, kassoren@brudbadet.eksjo.com.

Soligt Nationaldagsfirande

RÄNNESLÄTT

Text & Foto Mats Einarsson

På initiativ av kamratföreningen startade årets nationaldagsfirande med marsch från järnvägsparken till museigården. Ett tiotal organisationer mötte upp med fanor och deltagare. Programmet innehöll de traditionella punkterna med tal, flagghissning, nationalsång och utdelning av priser till förtjänta kommuninnevånare. En publikskara på cirka 350 personer kunde även njuta av musikframträdanden och folkdans, presenterat av Thore Bäckman. Efter firandet på museigården samlades kamratföreningens medlemmar till en stunds samvaro på Krusagården.

Astor Engqvist i täten med kamratföreningens fana.

Vaktparad med I 12 tema

Text & Foto Mats Einarsson

Vaktparaden den 6 juli i år lockade storpublik, många människor hade samlats vid Konsum och längs Södra Storgatan och på torget redan en god stund före programmet början. Ett trettiotal medlemmar ur I 12 kamratförening mötte upp för att marschera i vaktparaden som för dagen hade Kunglig Norra Smålands Regemente som tema. Även 40-års jubilerande Smålands Karoliner deltog med en stark trupp. På torget gav Kurt-Lennart Larsson korta historiska återblickar varvat med musikinslag av Hemvärnets Musikkår i Eksjö. Kurt-Lennart nämnde också de I12:are som var aktiva under beredskapstiden, Sture Ahlstedt och Nils-Fredrik Haegerström, båda närvarande i publiken. Efter vaktparaden samlades kamraterna till samkväm på Kafé I12 där belöningen för deltagandet väntade i form av en härlig räksmörgås.

Många I 12:are, väl inrättade bakom fanan.

Ölandsresan 15 maj 2013

RÄNNESLÄTT

Text & Foto Mats Einarsson

Inte mindre än fyrtiosex deltagare samlades vid Trianon redan vid sjutiden, denna något kylslagna morgon. Under bussfärden mot Kalmar och Öland uppstod ett gemytligt sorl som brukligt är när man träffas och pratar gamla minnen. Dagens bussvärd, Duste Petersson, gjorde då och då små inlägg med muntra historier från militärlivet. Vid Oranässjön gjordes halt för fikapaus, några valde att inta kaffet i bussen på grund av det rådande duggregnet. Emellertid, ju närmare Kalmar vi kom desto ljusare blev himlen. Under färden över Ölandsbron gav Duste deltagarna en intressant information om brons tillkomst och om det Öländska landskapet. Första stoppet på Öland gjordes vid Gysinge Alvar. Här fick resenärerna på egen hand botanisera och man kunde hitta flera rara blomster som Adam och Eva, Majnycklar med flera. Färden fortsatte sedan till Lerkaka där vi gjorde ett kort uppehåll för att beskåda de gamla väderkvarnarna. Nästa mål var Borgholms slott med den närliggande restaurangen Slottshöjden. Efter en välsmakande lunch gavs tillfälle till en promenad genom Sollidens vackra parkanläggningar och nu gjorde Öland verkliga skäl för epitetet "Solens och Vindarnas Ö".

Föralinjen

Så till resans militära inslag, Föralinjen. I anslutning till byn Föra gav Kurt-Lennart Larsson en intressant redogörelse, på bästa fältövningsmanér, över Föralinjens tillkomst och syfte under andra världskriget. Under en kort paus i Köpingsvik informerade Astor Engqvist om det numera avvecklade FBU-läget.

Efter rast för fika och förarbyte i Kalmar fortsatte sedan återtåget mot Eksjö. Dagens "kontingentchef" Kurt-Lennart framförde tack till sina medarbetare och till "truppen" som varit ovanligt trevlig och följsam. Kenneth Jägsander tackade de ansvariga för resans genomförande genom att utdela ett synnerligen högt betyg. Vi som var med instämmer till fullo. Vi fick uppleva vacker natur, kultur och en intressant portion militärhistoria.

Resedeltagarna framför Solliden.

Fältövning Uppsala Stockholm

Text **Kenneth Wennblom**

Bild **Cecilia Ödman**

FPCS/skytteskolan 1964/65 Kunglig Norra Smålands Regemente hade sin första återträff i Eksjö i september år 2000. Befälsleverna har sedan inkallats till Krigsförbandsövning (KFÖ) på Öland 2003 och i Skåne 2005.

2010 genomfördes Fälttåget Norge i Karl XII:s fotspår på Fredrikstens Fästning. I september 2012 genomfördes Särskild Övning Befäl (SÖB) i Tyskland med besök i Lützen och bland annat Gustav-Adolf Gedenkenstätte, Breitenfeldt och Berlin med 17 deltagare.

Eleverna träffas också traditionsenligt i februari varje år och deltar i Kunglig Norra Smålands Regementes Kamratförenings årsmöte. Totalt var vi på skolan 48 elever, varav 40 är i livet. Av våra befäl lever endast fanjunkare Rolf Eriksson i Borgholm.

FUS 2013

Planering började vid I 12 Kamratföreningsårsmöte februari 2013. Planeringsgruppen träffades sedan två gånger i Borås under våren, varefter inkallelseorder sändes ut. Fredag till lördag den 6-7 september genomfördes FUS 2013 med besök på Uppsala Universitet och närvaro vid högvaktsavlösningen på Kungliga Slottet i Stockholm. Femton befälslever hörsammade kallelsen och tio damer anmälde också sitt deltagande.

Mycket glädjande var att Lars och Gunilla Lustig deltog för första gången i en återträff. De förlängde sin Sverigevistelse innan hemresan till St Aygulf på Franska Rivieran. För många var det 48 år sedan de träffade Lasse senaste gången. Tyvärr fick vi fyra återbud. Håkan och Gunilla Kisell kunde inte delta, då Håkan hade fått en fraktur i höger fot, vilket omöjliggjorde all marsch. Nils-Åke och Birgitta Danielsson var anmälda till deltagande vid högvaktsavlösningen. De kunde dock inte närvara denna dag, eftersom dåvarande elever vid KTH firade 50-årsminnet av sin resa till USA 1963 samtidigt.

Fredagen den 6 september

Kolonnbildningspunkt var receptionen på Hotell Clarion Gillet i Uppsala klockan 14.40. Logistiken var omfattande, då nio deltagare reste med buss från Småland och övriga

infann sig på hotellet efter tåg-, flyg- och bilresor.

Klockan 15.00 anslöt befälslev 50 Hallberg, professor i läkemedelskemi och Uppsala Universitets rektor perioden 2006-2011. Tillsammans med Hallberg kom Universitetets chefguide Mikael Norrby. Anders Hallberg tog befälet och vi fick en mycket intressant guidning av Mikael Norrby. Han berättade på ett mycket sakkunnigt, lättamt och humoristiskt sätt om Uppsala Domkyrka och Universitet. I Uppsala Domkyrka ligger bland annat Gustav Wasa, Johan III och Carl von Linne' begravda. Vi besökte den gamla universitetsbyggnaden Gustavianum med sin anatomiska teater uppförd av Olof Rudbeck. Vi såg det Augsburgska konstkåpet, som var en gåva till Kung Gustav II Adolf från de protestantiska innevånarna i Augsburg. Även Celsius kvicksilvertermometer beskådades. Carl von Linné, som var universitetets rektor 200 år innan befälslev 50 Hallberg föreläste för sina studenter vintertid i just Gustavianum.

I den mycket intressanta konsistoriesalen i det nya universitetshuset, ett stenkast från Gustavianum höll Anders Hallberg ett givande och inspirerande anförande om universitetspolitik, Uppsala universitet och sin sexåriga rektorsperiod. Vi besökte också Rektors formidabla tjänsterum med målningar av Anders Zorn och med Carls von Linné s arbetsstol. Vidare besöktes den magnifika aulan och kanslersrummet. Uppsala universitet, där konungen studerat och kronprinsessan Viktoria avlade en universitets examen för tre år sedan är landets äldsta universitet och har genererat hela åtta Nobelpris.

Vid den gemensamma middagen på Domtrappkällaren medförde vi Kunglig Norra Smålands Regementes bordsstandar, skänkt av fanjunkare Rolf Eriksson. Under kvällen förekom glad kamratlig samvaro, många skålar, tal och uppvaktning av tre sjuttioåringar, Blom, Björck och Samuelsson.

Lördagen den 7 september

Efter en god, men kort natts sömn och stadig frukost uppsuttna i bussen klockan 10.00 mot Stockholm. Under resan redovisade befälslev 61 Rundqvist inkomna bidrag

till FPCS vitsotek. Censuren hade slagit hårt, men hälften av bidragen kunde under munterhet dras för deltagarna.

Klockan 11.50 anmälde befälselev 51 Wennblom styrkan till Vaktchefen på Kungliga Slottet. Chefen kommandantstaben överstelöjtnant Richard Beck-Friis Häll hade gett oss en förnämlig åskådarplats på yttre borggården alldeles till höger om vaktchefens rum. Förband ur Livgardet avlöstes av 13 säkbat/FMTS. Hemvärnets musikkår Göteborg svarade för musiken.

För flera av deltagarna var det första gången man såg en Högvaktsavlösning. En del av oss var mer rutinerade. Vi marscherade in till och ut från vår åskådarplats i god ordning. Uppställda på tre led följde vi under givakt reglerna för hälsning på fanorna, parad för fanan och Svea Livgardes Marsch. Efter vaktavlösningen kommenderades höger/vänster om marsch och fri tid i Gamla Stan några timmar. Ett antal befälselever besökte Livrustkammaren som en uppföljning till besöket i Lützen 2012. Bland annat Kung Gustav II Adolfs häst Streiff finns där.

Klockan 15.00 avgick bussen till Småland och kommandanten beordrade befälseleverna att per sms rapportera hemkomst. Klockan 21.30 rapporterade Gert Björklund, som siste elev lycklig hemkomst till Hyltebruk och därmed var FUS 2013 avslutad.

RÄNNESLÄTT

Övningsledare och kommandant:

Kenneth Wennblom

Biträdande övningsledare och logistikansvarig:

Hans Björck

Biträdande övningsledare:

Håkan Kisell, Gert Björklund och Torgny Allvin

Från vänster: Torgny Allvin, Maj Samuelsson, Ingvar Karlsson, Hans Björck, Mikael Norrby, Matts Samuelsson, Gullbritt Björck, Gunilla Lustig, Gert Björklund, Lars Lustig, Kerstin Björklund, Anders Hallberg, Tom Tomasson, Kenneth Wennblom, Nils-Åke Blom, Ragnwald Ahlnér, Anne-Lise Johansen, Marie Rundqvist, Lise-Lott Friberg, Sten Franzén, Lars-Göran Friberg och Jonas Rundqvist.

34. Nordiska Militära Kamratföreningsmötet den 6-9 juni 2013 vid Karelska Brigaden, Vekaranjärvi, Finland

RÄNNESLÄTT

Text Alf Eckerhall

Foto SMKR bildarkiv

Den 6 juni klockan 13.00 gick de nordiska flaggorna i topp vid Karelska brigaden i samband med öppningen av årets möte med 180 danska, finska, norska och svenska representanter för militära kamratföreningar. I 12:s kamratförening representerades av Alf Eckerhall, Stockholmsföreningen och Torbjörn Titus, Eksjöföreningen. Många deltog för första gången medan andra redan hade hunnit med att bevista ett flertal nordiska möten och därmed kunde se fram emot kära återseenden.

Programmet för mötet var fylligt och innehöll bland annat kransnedläggning vid minnesmonument, utflykt till Kouvola med mottagning i stads- huset, presentationer av nordiskt samarbete, Nordic Battlegroup, försvarsreformen i Finland, Försvars- utbildningsföreningen och presentation av brigaden och dess materiel. En sedvanlig skyttetävling på ge- vär och pistol utkämpades också mellan länderna, och en minifälttävlan mellan tio mixade lag genom- fördes. En eftermiddag ägnades åt besök i Repovesi nationalpark, som ligger strax väster om brigadens övningsområde.

Karelska brigaden

Karelska brigaden ligger i Vekaranjärvi, cirka 40 kilome- ter norr om Kouvola. Brigaden räknar sina anor tillbaka till den 6 maj 1618 då Gustav II Adolf gav order om att den finska militären skulle rustas upp och där bland annat regementet Kareliska ryttarna grundades. Ett tidigare för- band blev känt genom Väinö Linnas roman Okänd soldat. Karelska brigaden upprätthåller traditionerna för Viborgs läns kavalleriregemente, som tidvis var förlagt i Viborg. Karelska brigaden är Östra Finlands beredskapsförband och omfattar alla vapenslag i Armén – jägarbataljon, luft- värnssektion, signalbataljon, artilleriregemente, pionjär- bataljon och underhållsbataljon. Brigadens huvuduppgift under fredstid är att utbilda krigskunniga trupper på elit- nivå. Beväringarna kallas in till 362 dagars tjänstgöring. Under de första åtta veckorna görs urval till ledarutbild- ning och specialuppgifter. Den slutliga tjänstgöringen blir 180, 270 eller 362 dagar beroende på urval. De flesta be- väringar rekryteras från närområdet och från Helsingfors- området. Inryckning sker i januari och i juli med 1 850 beväringar vid varje tillfälle. 30 à 40 av dessa är kvinnor.

Den svenska delegationen vid det Nordiska mötet.

Brigaden är utrustad med modern materiel såsom Sisu E11T, Leguan broläggare 26 meter, minröjare 46 ton och kanon 15,5 med maxskottvidd 40 kilometer.

Finska försvarsreformen.

2012 beslöt statsmakterna att det finska försvaret ska re- formeras. Försvarets uppgifter är för det första att försvara Finland, för det andra att stödja andra myndigheter och för det tredje att lämna stöd vid kriser i andra länder. För- ändringarna ska vara genomförda 2015 och innebär att kostnaden minskar från 2,46 miljarder till 2,22 miljarder euro per år. 25 000 man ska genomgå utbildning varje år, och krigsorganisationen ska minska från 350 000 till 230 000 man. Antalet anställda i försvaret reduceras från 16 500 till 12 300 och antalet reservister blir cirka 18 000. Antalet administrativa enheter nedgår från 51 till 32. En självständig arméstab bildas och placeras i S:t Michel. Försvarsområden och militärlän läggs ned och ersätts av fyra operativa län och tre militärlän. Marinstaben flyttas från Helsingfors till Åbo. Och två truppförband dras in.

Trots att det kommer att ske en viss reducering i det finska försvaret kommer Karelska brigaden att få vissa utökade uppgifter.

Försvarsutbildningsföreningen

1990 upphörde begränsningarna i Fredsavtalet med Sovjetunionen. Det fanns då ett uppdämt behov av bland annat att få bedriva frivillig försvarsutbildning. Diskussioner och överväganden ledde fram till att riksdagen 2008 antog en lag om frivillig försvarsutbildning. Till Försvarsutbildningsföreningen finns idag 3 800 föreningar anslutna med sammanlagt 420 000 föreningar. Statsmakterna bidrar med 2 milj. euro per år till verksamheten. På ett år genomförs 78 000 utbildningsdagar med 46 000 kursdeltagare. Det finns 2 000 frivilliga utbildare, och föreningen har en budget på 3,3 milj. euro.

Minifälttävlan

En elegant förbrödring mellan ländernas deltagare blev den trevliga minifälttävlan. Tio lag avdelades med två deltagare från vardera deltagande nation. Första provet utgjordes av små stycken från 15 marscher, hälften finska och hälften kända internationella; mycket hängde på de finska representanternas musiköron. Andra grenen var målspaning där det gällde att vara uppmärksam på föremål i terrängen som inte naturligen hörde dit. Tredje grenen var avståndsbedömning och kartläsning. Fjärde provet utgjordes av minsökning med moderna minsökare; det

gällde att inte trampa på minorna så att de utlöstes. Sista grenen handlade om skytte med slangbella och blåsrör (utan giftpilar). Stationerna var förlagda utesom en bana runt en sjö. Tävlingen blev mycket spännande, och i slutprotokollet skiljde endast en poäng mellan det segrande laget och det näst bästa laget.

RÄNNESLÄTT

Repovesi nationalpark

Sista dagens eftermiddag blev det bussfärd till Repovesi storslagna nationalpark. Parkeringsplatserna därstädes vittnade om en mycket välbesökt park. I Repovesi finns det gott om vandringsleder, men också rika möjligheter till kanotpaddling och bergsklättring. Vårt mål blev den imponerande 50 meter långa och fem ton tunga hängbron i Lapinsalmi. På andra sidan hängbron väntade mellanmål i form av grillade korvar och piroger samt gott öl och kaffe. Det fina vädret gjorde sitt till för att öka behållningen av utflykten.

Det nordiska mötet gav rika möjligheter till erfarenhetsutbyte mellan de nordiska länderna. Mötet avslutades som sig bör med en festbankett i garnisonsrestaurangen. Det bjöds en utsökt meny, och tillfälle gavs att belöna förtjänta personer med olika hederstecken. Som avslutning hälsades deltagarna välkomna till nytt nordiskt möte i Aalborg om två år.

En fullt utrustad vintersoldat och sommarsoldat i den finländska armén.

Text Alf Eckerhall

Årsmöte med föredrag och efterföljande buffé brukar arrangeras på Försvarmaktens högkvarter gemensamt med Kronobergarna. Vårt årsmöte inleddes traditionsenligt med vår regementsmarsch. Verksamheten för 2012 redovisades med sju föredrag och luncher samt försommarutflykt till Fordonsmuseet och domkyrkan i Strängnäs. Uppslutningen vid aktiviteterna hade varit god. Vid årsmötet omvaldes styrelseledamöterna Alf Eckerhall, ordförande, Lars Lundehed, Krister Carlsson och Staffan Ericsson samt nyvaldes Lars Krönmark. Årsmötet beslöt kalla den tidigare ordföranden Magnus Bäckstrand till hedersledamot. Lars Lundehed belönades med SMKRs förtjänsttecken i guld för nära 25 års styrelsearbete. Efter årsmötet talade chefen för Säkerhetspolisen Anders Tornberg om SÄPOs arbete med bland annat numera större öppenhet mot allmänheten. Kvällen avslutades med buffé av god klass.

Finlands försvarsattaché

Gardberg gjorde sin värnplikt 1978 vid Nylands brigad och har också tjänstgjort där som bataljonschef och brigadchef. Gardberg berättade om Finlands pågående försvarsmaktsreform, som ska minska kostnaderna med tio procent. Den allmänna värnplikten är hörnpelaren i Finlands försvar. 75 å 80 procent av alla pojkar kallas in till värnpliktstjänstgöring, 6, 9 eller 12 månader. Värnplikten är kostnadseffektiv och ger numerär. 72 procent av Finlands befolkning anser att försvaret bör bygga på allmän värnplikt.

Försvaret kommer att minskas från en personalstyrka på 350 000 man till 230 000. Fullgjord värnplikt räknas i Finland som en merit. I Ryssland är det tvärtom; den som där har gjort militärtjänst visar en svaghet genom att inte ha lyckats hålla sig undan. Antalet garnisoner ska minskas från 25 till 19; man vill att kasernerna ska vara fullbelagda. Antalet anställda kommer att minskas från 15 000 till 12 300, bland annat med hjälp av avgångsvederlag. Den nya strukturen ska vara klar 2015. Cirka två procent av flickorna väljer frivilligt att göra värnplikt. Finland lär sig som andra av begångna misstag; bäst är att lära sig av andras misstag.

I 12-lunch den 14 maj

Följande avhandlades. Moderaterna och socialdemokraterna har i stort sett bytt ståndpunkter med varandra i försvarsfrågan. I vår närmaste omvärld finns länder som ökar sina satsningar på inte minst materiel. Fram till 80-talet hade Sverige en krigsorganisation som kunde ställa upp 850 000 man. En stor del av materielen var dock föråldrad. Efter kalla krigets slut rustade Sverige paradoxalt upp på samma sätt som skedde efter Andra världskrigets slut. Stora inköp gjordes till exempel av materiel från det

tidigare DDR. Efter 1996 har 95 procent av försvaret avvecklats. Efter år 2000 har Sverige gjort en strategisk time out och endast förmått satsa på utlandsstyrkor i Afghanistan, Kosovo och några andra länder. På hemmaplan har diskussioner förts, men det har förblivit oklart vad som bör göras.

2009 föreslog regeringen en solidaritetsförklaring som godtogs av riksdagen. Innebörden är att Sverige vid behov ska ställa upp med militär hjälp till grannländer och samtidigt förutsätta att grannländerna ställer upp med militär hjälp åt Sverige, om Sverige skulle bli angripet. Sverige ska alltså kunna ge och ta emot hjälp till/från andra EU-länder samt från Norge och Island. Diskrepansen är dock stor mellan ambition och förmåga, och ingen övning har hittills skett. Förklaringen innebär att Sverige har tagit ställning och lämnat den gamla inställningen om neutralitet i krig. Men alliansfriheten hävdas fortfarande genom att ta avstånd från tankar på ett NATO-medlemskap. Den militära styrkan ska vara åtta bataljoner, 50 å 100 flygplan och några fartyg. Att utrusta en soldat kostar idag cirka 250 000 kr. Inte ens ett fyrfaldigt försvarsanslag skulle vara tillräckligt för att på någotsånär kort sikt åstadkomma en kraftig ökning av numerären.

Vårutflykt till Karlbergs slott

Vårutflykten ägde i år rum den 3 juni och gick till Karlbergs slott. Vi var ett 20-tal deltagare och av vår guide Johan Fock fick vi en förnämlig visning av slottet med redogörelse för dess historia. Uppslutningen var god, och för många deltagare blev det ett kärt återseende av sin skola. Höstens verksamhet

- Några glimtar från det Nordiska militära kamratföreningsmötet i juni vid Karelska brigaden (Alf Eckerhall).
- Föredrag av ambassadör Erik Cornell: Turkiet i vägskälet mellan Europa och Mellanöstern.
- Höstmöte på Bastionen/Höghälsö. Föredragande: Överstelöjtnant Per Memgård, som kommit hem efter tre år i EUs Militära stab, berättar om sina erfarenheter: EU Military Staff.
- Föredrag av Johan René. Rubrik: Rekrytering av och utbildningen till officer.
- Föredrag av Marianne Enge Swartz (tidigare ordförande i Elin Wagner-sällskapet). Ämne: Journalisten, författaren och akademiledamoten Elin Wagner. Elin Wagner bodde på Lilla Björka i Bergs socken, mitt emellan Eksjö och Växjö och hade synpunkter även på militära spörsmål.

Kamratföreningen i Stockholm har ett 90-tal medlemmar och är en vital förening som den 28 mars nästa år fyller 70 år.

Från Kalmarföreningen

Text **Birger Jägtoft**
Bilder **Kalmarföreningen**

RÄNNESLÄTT

I Kalmar med omnejd försöker vi som tidigare att kombinera information och diskussion om säkerhets- och försvarspolitik med en trivsamt samvaro. Vi försöker också att lägga stor vikt vid kontakt med näringsliv och samhälle samt med kultur och historia.

Den 24 april,

var kyrkan i Gamleby mötesplats för vårens veteranträff. Vid en plats nära Casimirsborg hade Hans Ellervik ordnat med kaffe. Därefter blev det ett besök på det ganska nyligen upptäckta bronsåldersområdet. Under ledning av markägaren studerade vi hällristningar och andra fornlämningar. Området är lika unikt som Tanumshede, men ännu så länge okänt för de flesta. Efter rundvandringen blev det lunch och diskussioner om vad som hänt sedan vi senast sågs.

Den 26 maj,

var det dags för årsmöte med Kalmar regementes kamratförening. Vi träffades på Artillerimuseet i Kristianstad. Guide vid en mycket uppskattad visning var överste Leif Mårtensson. Han har tidigare varit chef för Vendes artilleriregemente (A 3) och har haft ett särskilt uppdrag att organisera Artillerimuseet och ett antal andra militärhistoriska museer. En av föreningens styrelseledamöter hade välvilligt ordnat med välsmakande lunchlåda.

Den 18 september,

hade Birgitta Arbin ordnat en mycket intressant veteranträff i Nybro med samling vid Qvarnaslät. Vi började med förmiddagsfika i huvudbyggnaden Qvarnaladan, som är från 1700-talet. Vår kunnige guide Björn Ahlberg visade

oss sedan mangårdsbyggnaden från 1864. Den har en gång möblerats tidsenligt med möbler från Kalmar museum. Efter hand har egna möbler införskaffats och möblerna har kunnat lämnas tillbaka. En donation av Torsten Johansson i Nybro har kompletterat inredningen.

Industrimuseet började planeras 2008 och invigdes den 1 oktober 2011. Finansieringen skedde i samverkan mellan Nybro Hembygdsförening och Qvarnaslät-Nybro Hembygdsgård. För inre arbete samt utförande av utställningarna fick man EU-stöd. Museet visar verksamhet från bland annat träindustri, glastillverkning, tryckeri, papperstillverkning och metallindustri.

Efter lunch på Restaurang Glasporten besökte vi James Bond-museet. Här har Gunnar Schäfer byggt upp världens första (och enda?) James Bond-museum. Förutom en egen biosalong med tjugo platser finns där allt som en Bondälskare kan önska sig. Efter denna trevliga dag skildes vi åt och planerar att träffas igen till våren, då i Växjö.

För att inte förfalla till dysterhet samarbetar vi med Allmänna Försvarsföreningen i Kalmar län. Den 11 april var vi på en mycket välbesökt föreläsning med riksdagsledamoten Mats Johansson på temat "Ska Sverige ha ett nationellt försvar?". Den 7 november genomför Allmänna Försvarsföreningen, Kungliga Krigsvetenskapsakademien och Försvarsutbildarna på Linnéuniversitetet ett Försvarsforum Kalmar på temat "Hur försvara Sverige?"

Samling i Artillerimuseet med Leif Mårtensson i centrum.

Samling utanför industrimuseet.

In memoriam

RÄNNESLÄTT

Allan Karlsson

Armétekniker Allan Karlsson, Eksjö har avlidit i en ålder av 83 år. Allan föddes i Eksjö den 7 februari 1930 och han växte upp på Liljeholmen i Västra Brudbadet. Hans stora intresse för naturen med dess växter och djur väcktes tidigt. Senare blev inriktningen mera åt det botaniska hållet.

Allan började som volontär vid Ing 2 år 1948 och där upptäckte man snart Allans begåvning inom det tekniska området. Han fick förmånen att kommenderas till Stockholm för en 3 årig mekanikerutbildning. Efter utbildningen återkom han till Eksjö och Ing 2 som armétekniker.

Allan träffade under utbildningstiden i Stockholm sin blivande hustru Anna-Lisa Wennberg från Eskilstuna och de gifte sig 1954. Hustrun avled 1999.

Allan tjänstgjorde fram till pensionering 1990 som armétekniker med fysisk placering vid Ing 2, men organisatoriskt tillhörde Allan I 12/Fo 17 från 1974 med placering vid Tekniska detaljen.

Lars Carlsson

Överstelöjtnant Lars Carlsson har efter en kortvarig sjukdom avlidit 10 augusti 2013. Hans närmaste är hustru och dotter med sambo.

Lars far var underofficer vid I12. Lars växte upp i en av underofficersvillorna i närheten av I12. Hans yrkesval blev den militära banan. Lars började 1959 Befälsskola I vid I 12 följt av plutonschefsskola och kadettskola. Efter två års studier vid Försvarets läroverk i Uppsala blev Lars antagen vid krigsskolan Karlberg och genomgick officerskurs 1964 - 65. Han utnämndes till fänrik vid I12 hösten 1965. Efter trupptjänstgöring, obligatoriska militära skolor, FN-tjänstgöring, sommarlärare vid Infanteriets kadett- och aspirantskola i Halmstad, genomgick Lars Försvarets intendenturskola 1978-79. Efter genomgången kurs tjänstgjorde Lars i olika befattningar vid materielenheten vid I12/Fo17, med uppehåll för en treårig lärartjänst vid underhållsskolan i Skövde. Därefter tjänstgjorde Lars vid Fo-staben I12/Fo17. Han gick i pension som stabschef hösten 1999.

Allan var en glad, trevlig och omtyckt person med många vänner. Han engagerade sig i Eksjö Naturvårdsförening och var under flera år dess ordförande. Han var också mycket engagerad i föreningen Smålands flora och var under många år ordförande.

Han var den drivande kraften vad gäller utgivandet av Smålands flora omfattande två band. Allan Karlsson gjorde en databas och kunde hålla reda på cirka 1 miljon uppgifter till nämnda bokverk. Insamlingen av uppgifterna skedde ideellt och det var 380 personer engagerade i detta arbete, som utkom som bok 2007.

Allan var medlem i I 12:s Kamratförening där han då och då deltog i resor och aktiviteter i föreningen. Vi har förlorat en god vän och kamrat och vi deltar i sorgen tillsammans med sönerna Thomas och Mikael med familjer, släktingar och många vänner
Vila i frid!!

/Kenneth Jägsander

Lars var sedan i många år en entusiastisk medlem i I12 Kamratförening. Som officer var han en duktig och engagerad trupputbildare, en kunnig och omtyckt medarbetare och senare chef för materielenheten I12/Fo17 samt framförallt en god officerskamrat.

Lars stora fritidsintresse var jakt och viltvård. Han var under många år en engagerad medlem i garnisonens jaktklubb. Lars ledde även under många år jägarexamensutbildning. Åtskilliga är de elever som med Lars som omtyckt handledare och instruktör fått sin jägarexamen.

/Jan Ekwall